

konnat tekivät sen taas!

milloin politiikan
maine meni? 8-13

Sivistyspolitiikan lasku

Vielä kerran: vaalirahakohu

Ekomessias Noora Shingler

Sosiaalisen median käyttö-ohjeet

Media ja politiikka kovenevat

Puolueen tulevaisuus

Politiikka ja media kovenevat yhdessä

Tutulla on asiaa: "Kun olin lukiossa, siellä oli kaksi poliittisesti aktiivista kaveria. Toinen jäi kiinni ylioppilaskirjoituksissa lunttaamisesta, ja toinen nyt vaalirahajupakassa. Samanlaisia konnia kaikki." Yksittäiset tunteenpurkaukset voi jättää omaan arvoonsa, mutta kommentti kiteyttää hyvin suomalaisten tuntemukset. Poliittisuus ei ole korkeassa kurssissa.

Poliitikkojen arvostus laskee aina vaan. Se ei ole mikään uutinen. Mutta mikä on mielenkiintoinen sattuma, on suomalaisten arvostuksen määrä toimittajia ja kansanedustajia kohtaan. Se on täsmälleen sama, ilmenee Suomen Kuvalehden vuonna 2004 teettämästä Ammattien arvostus -tutkimuksesta. Noin neljänsadan ammatin listassa lehtitoimittaja ja kansanedustaja olivat sijalla 266. Ministeri oli juuri 150. sijan yläpuolella ja puoluesihteerin koko listan hännillä, sentään tv-lupatarkastajan ja puhelinmyyjän edellä. Ehkä suomalaiset ovat alkaneet karsastaa valtaa, tai kynnistyneet toimittajat ovat tehneet karhunpalveluksen demokratialle kääntämällä kansan edustajiaan vastaan.

Poliitikkojen ehdinkoa on syventänyt joka tapauksessa vuoden alkanut historiallinen vaalirahakohu, joka pakottaa puolueet avaamaan tilinsä nyt tai tulevaisuudessa. Viime kesänä keskustalaiset aloittivat aamun päivä toisensa jälkeen lehdellä, jossa kerrottiin yhä uusista epäilyttävistä vaalirahakytkennoistä. Aiheen keskittyminen puolueista lähinnä Keskustaan on tietysti mielenkiintoista, mutta viestintuojaa ei auta ampua.

Apollonkadulla ei selvästikään hallittu kriisitiedottamisen aakosia. Kriisistä päästään ainoastaan suoralla yhteydellä mediaan. Tiedotusvälineille pitäisi kertoa heti ainakin jotain, vaikkei kaikkea vielä tiedettäisikään. Medialla on hätä julkaista jotain, joten lupaus lehdistötöilaisuudesta rauhoittaa uutisnälän ja organisaatio saa aikaa selvittää asiansa. Jos tiedotusvälineet joutuvat etsimään kaiken tietonsa itse, siten hankitut uutiset houkuttelevat käyttämään sensaatiohakuisia skuppeja, vaikkeivät asiat olisi kovin skandaalimaisia.

Mutta tulipahan Apollonkadulla kokeiltua toinenkin strategia: huikataan kaiken olevan paljastettu ja hypätään perunakellariin. Rivikeskustalaisilla tätä mahdollisuutta ei kuitenkaan ollut.

Kohun loppua ei näy vielä. Tässä numerossa on kokoava juttu vaalirahoituksesta, jonka taittoa edeltävänä iltana uutisissa kerrottiin jälleen lisäkäänne aiheeseen. Voidaan myös miettiä, onko aihetta selvitetty tarpeeksi puolueen sisällä. Onko kentällä

motivaatiota työskennellä seuraavien vaalien eteen? Mitä aiheuttaa puolueen poliitikkojen jakautuminen kahden kerroksen ehdokkasiin, joista toisille raha virtasi?

Oikein hoidettu kriisi antaa kuitenkin mahdollisuuden nopeaan kehitykseen, ja Keskustan historiaan kuuluvat rajutkin sisäiset pyykinpesut. Tulevat kuukaudet näyttävät, mihin puolue suuntaa.

Keskustanuorten asiat ovat joka tapauksessa kunnossa. Nuorten vaalikampanjoissa ei juuri pyörinyt rahaa aiemminkaan, joten seuraavissa vaaleissa lähtöasetelma on tasavertaisempi. Nuoret jatkavat omaa innokasta työtään, tekevät strategiaa, vastustavat ydinvoimaa ja valmistautuvat vaaleihin. Piireissä on alkukeväästä muun muassa mietitty ratkaisuja nuorisotyöttömyyteen, tultu kaapista ja opeteltu esiintymään. Nuoret ovat täynnä energiaa tarttumaan toimeen.

Vuoden ensimmäisessä Nuori Keskusta -lehdessä on kaksi teemaa: politiikan maineen menetys sekä media. Nuorten poliittinen suunnittelija Tuomas Vanhanen käsittelee vaalirahavyhtiä monelta näkökannalta. Poliitiikan ja median lyhyt oppimäärä -jutussa käy ilmi, että Suomi on muuttunut moderniksi mediayhteiskunnaksi, jossa päättäjien on pakko miettiä, miltä asiat näyttävät julkisuudessa. Median käyttämä politiikan kehystäminen henkilöiden väliseksi valtakamppailuksi, sekä hiljaisuuden spiraali ovat median ja politiikan kriittisiä leikkauskohtia. Muun muassa presidentti Tarja Halonen on ilmaissut huolensa politiikan raaisumisesta, mikä karsii herkempiä ihmisiä. Nuori Keskusta kysyi samantapaisia kommentteja esittäneeltä, tehtävänsä jättävältä kansanedustajalta Hannakaisa Heikkiseltä, onko kilteille ihmisille enää tilaa politiikassa.

Herkkien ihmisten vähittäistä luopumista ja narsistien hakemista tehtäviin uumoilee kansanedustaja Antti Kaikkonen, joka puhui Kertujen järjestämässä Ikuisesti sinun -mediaseminaarissa. Muut media-aiheiset jutut käsittelevät sosiaalisen median konkreettista käyttämistä ja bloggaamista ammattina. Sosiaalinen media on yleistynyt niin valtavasti viime vuosina, että voidaan todeta, kuinka "Poliitikko, joka ei kirjoita, ei ole olemassa." Jos netissä alkaa saavuttaa poikkeuksellista suosiota, voi lukea, miten bloggaamisesta tehdään ammatti, tai ainakin sivutyö.

Muissa jutuissa muun muassa kurkistetaan Suomen tulevaisuuteen, pohditaan ruuan poliittisointumista ja palataan kotiruokaan, vasemmistonuoret kertovat miksi keskustanuoret ovat kokoomuslaisia parempia ja pappi paljastaa, mistä nuori kaveri voi löytää oikeat sanat ihmisten elämän käännekohtissa.

Kevät on toivoa täynnä. Innostavia hetkiä Hangosta Utsjoelle!

Tiina Juujärvi

sisältö

24 - 25

20 - 21

26 - 27

8 - 13

19

30 - 31

- 2 Pääkirjoitus
- 4 Kurvailua
- 5 Goodbye..and good luck!
- 5 Kentän ääni
- 5 Kirjanmerkit
- 6 Uutiset
- 8 Paljon meteliä "maan tavasta"
- 10 Valta ja vahtikoirat saman pöydän ääressä
- 12 Poliitiikan koventuessa kiltit jäävät pois
- 14 Median ja politiikan lyhyt oppimäärä
- 15 Mitä tuli sanottua?
- 16 Keskusta - tulevaisuuden tekijä?
- 18 Kolumni: Järvelä
- 19 Kutsuvieras: Dan Koivulaakso
- 20 Ekomesias Noora Shingler ja luomu-uskon asiat
- 24 Blogista ammatti
- 26 Puolueen sivistyspolitiikka alamäessä
- 28 Kide -koulutus menee kentälle
- 29 Knoppioppi
- 30 Julkaise, olet siis olemassa
- 32 Matkalla: Elämän kaikissa vaiheissa
- 33 Ulkosuhteet: Liisa goes Nippon
- 34 Kirjahylly
- 35 Musacorner
- 36 Kolumni: Hämäläinen
- 37 Untuvikosta broileriksi: Maria Kaisa Aula
- 38 Piirien yhteystiedot
- 39 Palmusen pahat

Keväisin erilaisten työhakemusten rustaaminen on ajankohtaista monelle. Opiskelijat hakevat kesätöitä ja useat päättävät yhden elämänvaiheensa siirtymällä opiskeluista työelämään, "aikuisten maailmaan".

Työnhakeminen on itsensä markkinoimista ja yhdenlaista urheilua. Hakemuksen tai motiivointikirjeen pitäisi erottua kymmenistä muista olematta outo, ja CV:n tulisi olla kaiken kattava, muttei monisivuinen. Viime vuosina onneksi melkein kaikki työhaluiset ovat löytäneet edes osa-aikaista työpätkää. Puolitoista vuotta sitten tapahtunut maailmantalouden käänne muutti kaiken. Nuoret ja opiskelijat saavat jo toista vuotta totutella siihen, että kesätyöpaikkoja jaetaan jo joulukuussa. Koko työikäisen väestön työttömyyden paisuessa nuorisotyöttömyys on räjähtänyt käsiin. 2010-luvun ensimmäisenä keväänä meillä kaikilla on kavereita, joilla ei ole mahdollisuutta opintoihin tai työhön.

Nuorisotyöttömyys on tauti, joka rapistuttaa yhteiskunnan pikkuhiljaa. Työttömyys ja joutenolo ovat monelle se kuuluisa tie perikatoon. Nuori ihminen, joka ei pääse sisälle työmarkkinoille, jää monesti koko yhteiskunnassa osattomaksi. Edessä on syrjäytyminen, jonka inhimilliset ja taloudelliset kustannukset ovat kestämättömät. Talouden taantuma on näyttänyt, miten karusti työmarkkinamme kohtelevat nuorta työntekijää. Ay-liike keskittyy turvaamaan erilaiset "putket" keski-ikäisille duunareille ja työnantajat aloittavat supistuksensa omista tulevaisuuden toivoistaan. Valtion työvoimapolitiittiset toimet eivät myöskään ole riittäneet. Suomalaisessa järjestelmässä on pysyvämpiä valuvikoja. Myös taloudellisesti hyvinä aikoina meillä on enemmän nuoria pelikentän ulkopuolella kuin muissa Pohjoismaissa. Jostakin syystä suomalaiset nuoret syrjäytyvät enemmän kuin naapurimaiden siskot ja veljet.

Keskustanuoret eivät ole jääneet työrukkaset suorina seisomaan ja ihmettelemään hälyttävää tilannetta. Helmikuun alussa kutsuimme kaikki poliittiset nuoriso- ja opiskelijajärjestöt hätätila-istuntoon miettimään eräänlaisen nuorisotupon muodostamista. Nuorisotupo toteutettaisiin muodostamalla työryhmä, jossa olisi edustus niin valtiovallalta, työmarkkinajärjestöiltä kuin nuorisojärjestöiltä. Tällaisella joukkueella mietittäisiin toimenpiteitä, joilla nuorisotyöttömyyttä saataisiin alennettua Suomessa pysyvästi. Toimenpiteet olisivat vastavuoroisia, "kaikki tulisivat vastaan":

valtiovallan lisäpanostusten vastineeksi työmarkkinoiden toimijat pyrkisivät pitämään paremmin kiinni nuoresta työvoimasta. Nuorten olisi sitä vastoin oltava valmiita valmistumaan nykyistä nopeammin ja työskentelemään pidemmän työuran.

Keskustanuorilla on jo omia ajatuksia työttömyyden nirhaamiseksi. Laman keskellä julkisen vallan olisi otettava enemmän vastuuta nuorten työllisyydestä. Sekä kunnissa että valtiolla pitäisi lisätä nuorten harjoittelupaikkoja väliaikaisesti. Tämä tarjoaisi myös opiskelijoille mahdollisuuden saada elintärkeää työelämäkokemusta. Toiseksi Keskustanuoret haluavat tehdä nuoren työntekijän palkkaamisesta nykyistä houkuttelevampaa. Tämä voitaisiin toteuttaa vaikkapa alentamalla nuoren työntekijän työnantajamaksuja eli työn tarjoajalle lankeavia niin sanottuja työn sivukuluja. Tätä tarkoitusta palvelee myös palkkatuki. Nuorten omaa yrittäjyyttä on tuettava vahvistamalla yrityshautomo-toimintaa ja erilaisia nuorisolainamalleja rakentamalla. Pitkällä tähtäimellä pitäisi huomion kiinnittyä koulutusjärjestelmäämme, joka nyt ruokkii nuorisotyöttömyyttä. Oppisopimuskoulutuksesta on tehtävä luontainen osa ammatillista koulutustamme. Polttopisteen tulisi myös osua nivelvaiheeseen toiselta asteelta jatko-opintoihin siirryttäessä. Haastan teidät kaikki pohtimaan sitä, ovatko ylioppilaskirjoitukset nykyään nuorille enemmän ongelma kuin vahvuus. Varusmiespalveluksen nivoamista jatko-opintoihin pitää niin ikään kehittää.

Meillä keskustalaisilla on käynnissä myös aivan omanlaisensa rekrytointiprosessi. Lahdessa kesäkuussa Suomen suurimmalle poliittiselle kansanliikkeelle valitaan uusi johtaja. Keskustanuoret haluavat valittavan henkilön olevan ensisijaisesti juuri puoluejohtaja eikä pääministeri. Odotamme uudelta johtajalta aatteellisuutta eli kykyä uudistaa puoluetta ja maatamme ihminen edellä edistykseksi. Odotamme kisan voittajalta erityisesti visioita siitä, millaisia tulevaisuuden Suomen ja maailman pitäisi olla. Toivelistalla ovat ainakin ryhdikäs inhimillinen maahanmuuttopolitiikka, heikoimmista huolen pitäminen ja alue- ja metropolipolitiikan osaaminen. Uuden puheenjohtajan soisi myös sanovan jotakin siitä, miten Suomi saadaan lamasta kasvu-uralle. Hänen pitäisi myös ymmärtää vihreän energian mahdollisuudet ja olla kriittinen ydinvoimaa kohtaan. Toivottavasti mahdollisimman moni keskustanuori suuntaa askeleensa puheenjohtaja-kiertueen tilaisuuksiin tenttaamaan näitä asioita.

Oikein hyvää kesää kohti kiihtyvää kevättä kaikille! Muistakaa pitää huolta itsestänne ja toisistanne, sillä sateisten päivien jälkeen odottaa aina lämmittävä aurinko.

Antti Kurvinen

Suomen Keskustanuorten puheenjohtaja

Goodbye.. and good luck!

Hyvät lukijat,

Kiitos menneestä vuodesta. Nuori keskusta -lehden luotsaaminen innosti, kiinnosti ja ilahdutti -toivon, että se välittyi lehden sivuille saakka. Nyt on kuitenkin aika jatkaa eteenpäin. Suuri kiitos yhteistyöstä visionääriselle graafiselle suunnittelijalle, ahkeralle liittotoimiston väelle sekä erinomaisille avustajille.

Kirjoittamisen vimmaa, aatteen paloa, rohkeutta ja raikkautta uuden päätoimittajan työhön!

Kevään iloa kaikille!

Annika

annika.saarikko@stm.fi

Lämmin kiitos

Taival Nuori Keskusta -lehden kanssa kesti huikeat neljä vuotta. Sinä aikana lehden sivuja ovat täyttäneet mo-net mielenkiintoiset kasvot, joista toivottavasti tulemme vielä kuulemaan.

Kiitos yhteistyöstä kaikille, joita näiden vuosien aikana kohtasin. Suuri kiitos päätoimittajille ja avustajille, joiden kanssa lehden teko kiteytyi kolmeen tärkeään sanaan: innostukseen, ideointiin ja iloon. Lahjoitankin nämä sanat lehden uusien tekijöiden käyttöön perintönä meiltä.

Innostusta, idearikkautta ja iloisia hetkiä teille hyvät lukijat ja lehdentekijät!

Päivi

Kentän ääni
-palstalla seurataan nuorten ajatuksia politiikasta ja muista arjen tunnelmista.

Petri Toivola, Jyväskylä

Mitä on päällimmäisenä mielessä politiikasta?

Toivoisin, että puoluekokoukseen saataisiin enemmän ehdokkaita paikoille. Demokratia paranisi ja pelin henki olisi reilumpi. Tämä voi kuulostaa kliseeltä, mutta haluaisin muutenkin päättäjiksi enemmän nuoria. Kun muut tekevät päätöksiä, jotka koskevat kaikkia nuoria, tulee hölmöilyä kuten esimerkiksi mediamaksu. Se oli uskomaton moka.

Mikä on muuten meininki?

Se kanava, jossa mainitaan David Beckham vielä kerran, joutuu henkilökohtaiseen boikottiini kahdeksi kuukaudeksi.

Kirjanmerkit

Kattava lista politiikasta

Helsingin Sanomien kokoamalla sivulla luetellaan toistasataa poliittista linkkiä ministeriöistä ajatuspajoihin.

<http://www.hs.fi/politiikka/artikkeli/Politiikan+linkit/1135241390270>

Lehti

Ajankohtaisia uutisia sarkastiseen ja usein osuvaan tyyliin.

lehti.samizdat.info

Opiskeluvinkkejä

Vinkkejä opiskelutekniikkaan ja ajankäyttöön. Tarjolla myös hauskoja kuvia esimerkiksi matemaattisten kaavojen tatuoinneista.

<http://studenthacks.org/>

Helppoa kehitysyhteistyötä

Englanninkielinen sanastopeli, jossa oikeista vastauksista lahjoitetaan riisiä YK:n kautta.

<http://www.freerice.com/>

Uusia jäseniä tortilloilla

Pohjoissavolaiset nuoret ruokkivat Kuopiossa mahan ja mielen nälkää Tietoa ja tortilloita -illassa 19. maaliskuuta. Toiminnanjohtaja **Kaisa Hiltunen** sanoo, että Kuopiossa halutaan keskittyä jäseniin ja asioihin pelkkien sääntömääräisten kokousten sijaan. Uusille jäsenille tarkoitetussa illassa oli mukana myös kansanedustaja **Markku Rossi**, joka kertoi omista keskustanuoriajoistaan.

– Oli mukavaa kuulla, että silloinkaan toiminnassa ei ollut mitään väkiryntäystä, vaan muutamia keskeisiä aktiiveja, kuten nytkin. Myös kilpailu jäsenistä oli ollut kovaa. Rossi muisteli vieläkin, kuinka eräs nuori oli ollut juuri liittymäisillään Keskustanuoriin, mutta demarit olivat napanneet hänet ihan nenän edestä, kertoo Hiltunen.

Viime aikoina elvytetyn Maaningan osaston jäsenet saivat pohdittavakseen mystisen jutun. Rossi kertoi aikoinaan lahjoittaneensa purjelaudan Maaningan Keskustanuorille, mutta sittemmin lauta on kuitenkin kadonnut.

Työpaikkoja tutkintojen sijaan

Jyväskylässä tartuttiin 9.3. ajankohtaiseen aiheeseen järjestämällä seminaari nuorisotyöttömyydestä ja yrittäjyydestä. Nuorisotyöttömyys on yliopistokaupungissa ajankohtainen aihe, joka huomattiin lähipiirissä jo ennen lamaa, kertoo Keski-Suomen piirin puheenjohtaja **Hannu Laitinen**. Seminaarissa tultiin lopputulokseen, että loputtoman koulutuksen lisäämisen sijaan nuorille pitäisi luoda työpaikkoja.

– Niitä ei kuitenkaan onnistuta luomaan kaikille, joten syrjäytymistä ja ammatitaidon ruostumista

voisi estää niin, että taantuman yli järjestettäisiin lisäkoulutusta. Se voisi sisältää opintoja yrittäjyydestä, työyhteisötaidoista ja itsensä johtamisesta, eli elämänhallinnasta ja osaamisen kehittämistä, Laitinen kuvailee.

Yrittäjyyden hyväksi puoleksi todettiin, että taantuman aikana kauppa ei ehkä käy, mutta toisaalta kukaan ei voi irtisanoa yrittäjää. Ammatissa saa myös itse päättää työaikansa ja -tapansa.

Heruttelijat tulivat ulos kaapista

– Kyllä minä uskon, että muutama ulostulo tuli, kertoo toiminnanjohtaja **Kaisa Hiltunen** Pohjois-Savon nuorten ja opiskelijoiden 12.3. järjestämästä keskustelutilaisuudesta **Olen kepulainen – Uskallankotulla ulos kaapista?**

Vaikka yhteiskunta perustuu edustukselliselle demokratialle, politiikka ei ole kovin katu-uskottava harrastus. Hiltunen sanoo, että joskus tapahtumiin osallistujat sanovat olevansa keskustalaisia neljän seinän sisällä, mutta muutoin eivät mainosta sitä julkisesti.

– Arvostan sitä, kun ihmiset sanovat rohkeasti, mitä mieltä ovat asioista. Tunnen monia hitaasti lämpiäviä nuoria, jotka ovat herutelleet jäsenyyttä pitkään ja olleet kriittisiä, mutta nyt he hieman lämpenivät. Illasta tuli tosi hyvä fiilis itselle.

PALJON METELIÄ "MAAN TAVASTA"

Vuoden 2007 eduskuntavaalien rahoituskuviot aiheuttivat poikkeuksellisen suuren mediakohun.

Miksi toiset saivat vaalirahaa ja toiset eivät?

Miksi joidenkin saamat rahat vaikuttivat epäilyttäviltä ja osa ohitettiin olankohautuksella?

Mistä kohussa oli lopulta kyse ja mikä sen seurauksena muuttui?

Kalli avasi Pandoran lippaan

Euroopan neuvoston korruptionvastainen elin Greco suositteli jo joulukuussa 2007 Suomelle lahjontaa koskevan lainsäädännön tehostamista ja rangaistusten koventamista, mutta tuolloin asiaan ei kiinnitetty sen enempää huomiota.

Keskustelu vaalirahoituksen avoimuudesta sai alkunsa vasta toukokuussa 2008, kun Keskustan eduskuntaryhmän puheenjohtaja **Timo Kalli** kertoi tv-haastattelussa rikkoneensa vaalirahoituslakia. Kalli ei ollut ilmoittanut vaalirahojensa lähteitä lain vaatimalla tavalla, koska siitä ei seurannut rangaistusta. Tästä nousseen kohun seurauksena Kalli ja monet muut kansanedustajat kiirehtivät täydentämään puutteellisia vaalirahoitusilmoituksiaan.

Vaalirahailmoitusten täydennyskierros nosti kiusalliseen valokeilaan Kehittyvien maakuntien Suomi -yhdistyksen (KMS). Paljastui, että se oli kaikessa hiljaisuudessa tukenut suurimpien puolueiden ehdokkaita lähes puolella miljoonalla eurolla. Yhdistyksen rahoitus oli peräisin pääsääntöisesti kolmelta yrittäjältä: Nova Groupin **Tapani Yli-Saunamäeltä**, Tokmanni-konsernin **Kyösti Kakkoselta** ja Masku-huonekalu-ketjun **Toivo Sukarilta**.

Vaikka vaalirahoituksen antamisessa ei sinänsä ollut mitään laitonta, heräsi luonnollisesti kysymys, miksi juuri tältä yhdistykseltä rahoitusta saaneet ehdokkaat halusivat lainvastaisesti salata rahoittajansa.

Vaikka vaalirahakohu kosketti koko poliittista järjestelmää, huomio kiinnittyi erityisesti Keskustan tekemisiin. Kohu oli saanut alkunsa Keskustan parista ja vähitellen kävi ilmi, että puolue ja jotkut sen jäsenet olivat saaneet yhteensä satojatuhansia euroja käytännössä konkurssikypsältä kiinteistökehitysyhtiö Nova Groupilta.

Lisäksi KMS:n taustalta paljastui kytköksiä Keskustan puoluetoimistolle Apollonkadulle. Yksi puoluetoimiston työntekijöistä oli yhdistyksen varatilintarkastaja, ja toisella oli yhdistyksen antamat tilinkäyttöoikeudet.

Osa keskustavaikuttajista näki vaalirahautuisoinnin "etelän median" masinoimana operaationa, sillä kohun keskittyminen Keskustan ympärille peitti alleen esimerkiksi sen, että RKP sai suurimman osan vaalirahoituksesta Stiftelse för det tvåspråkiga Finland -säätiöltä, joka jakoi yksin RKP:lle enemmän tukea kuin KMS yhteensä kaikille puolueille.

Itse asiassa keskustelun kulussa lopulta paljastui, että Keskusta sai eduskuntavaalivuonna suurista puolueista selkeästi vähiten ulkopuolista rahoitusta (n. 7 % budjetistaan) valtion tukeen verrattuna.

Vasemmistopuolueet selvisivät kuin koira veräjästä

Vasemmistopuolueet ja erityisesti niiden ammattiyhdistysliikkeeltä saadut mittavat avustukset ohitettiin julkisessa keskustelussa jostain syystä lähinnä reunahuomautuksilla, vaikka ammattiyhdistysten rahoitus pohjautuu jäsenmaksuihin, jotka ovat verovähennyskelpoisia. Koska Vasemmistoliitto ja SDP käyttävät enemmistövaltaa monessa liitossa, ne ovat pystyneet vuosien saatossa jakamaan tukea haluamallaan tavalla.

Julkisuudessa ei lopulta milloinkaan selvitetty, miten esimerkiksi ay-liikkeen paikallisosastot ovat rahoittaneet ehdokkaita suoraan tai välillisesti.

Vasemmistopuolueet ja erityisesti niiden ammattiyhdistysliikkeeltä saadut mittavat avustukset ohitettiin julkisessa keskustelussa jostain syystä lähinnä reunahuomautuksilla.

Taloustutkimuksen tekemässä kyselyssä selvisi, että enemmistö suomalaisista ei hyväksy liittojen jakamia runsaita tukia. Eniten vastustajia on ammattiliittojen jäsenien joukossa ja jopa vasemmistoliittolaiset ovat tukia vastaan.

Valtion raha-automaattiyhdistykseltä tukea saaneita säätiöitä joutui myös myrskyn silmään, kun heräsi epäily, että ne ovat jakaneet julkista tukea vaalirahoitukseen. Myös Keskustanuoret päätyivät osaksi vaalirahakohun sivujuonetta, sillä osa nuorista keskustalaisista ehdokkaista oli saanut tukea Maaseudun Kukkasrahastolta.

Kukkasrahasto ei kuitenkaan ollut saanut julkista tukea, joten tältä osin mitään väärinkäytöksiä ei ollut tapahtunut. Kaiken kaikkiaan säätiöt selvisivät pääsääntöisesti lievien moitteiden kera kuiville jaloille.

Poliitikoille moraalinen tuomio

Kohun massiivisuuden on osittain epäilty johtuneen toimittajasukupolven vaihdoksesta. Kokeneemmat politiikan toimittajat olivat jo samaistuneet "maan tapaan", eikä se heidän mielestään ollut uutisoinnin arvoista. Nuoremmalle toimittajakunnalle sen sijaan kävi pian selväksi, että politiikan rahoitukseen salamyhkäisyyteen liittyy liiaksi epäilyttäviä piirteitä.

Vaikka mediatilat olivat valjastaneet kahtena kesänä kaikki parhaat voimansa tutkimaan viikkokausien ajaksi täyspäiväisesti vaalirahoitukseen liittyviä epäselvyyksiä, oli lopputulos väljätkö. Yhdenkään merkittävän poliittisen vaikuttajan päätä ei saatu kunnolla putoamaan vadille.

Käynnissä olevat varsinaiset rikosoikeudelliset tutkinnat koskevat vain tarinan sivujuonia: pirkanmaalaisen yksityiskoulun pesukoneisiin, **Ilkka Kanervan** syntymäpäiväjuhliin, rovaniemeläiseen kelkkatehtaaseen ja Nuorisoasuntosäätiöön liittyviä lahjusepäilyjä sekä KMS:n rekisterimerkintöjä.

Kohun seurauksena kuitenkin paljastui, että Suomen vaalirahoitukseen liittynyt "maan tapa" ei kestänyt moraalisesti päivänvaloa. Lakia ei juurikaan rikottu, mutta mielikuvat poliitikkojen luotettavuudesta saivat sitäkin isomman kolauksen. Monet kansanedustajaehdokkaat olivat valmiita liikkumaan vähintään hämärän rajamailla varmistukseksi itselleen riittävän suuren kampanjabudjetin.

Poliitikoille kävi kuten suomalaisille hiihtäjille Lahden MM-hiihdoissa 2001. Käry kävi ja sen jälkeen alkoi selittelemisen kierre, joka piinallisesti jatkui ja jatkui. Selittelemisen myötä syntyi mielikuva, että jotain jäi yhä hämärän peittoon.

Peiteltiinkö hemohesin käytöllä jotain vakavampaa vai oliko kyse vain amatöörien puuhastelusta? Säästyivätkö poliitikot lopulta paremmalta ainoastaan sen vuoksi, etteivät nuoret politiikan toimittajat osanneet kysyä oikeita kysymyksiä oikeilta henkilöiltä? Hiihtäjien tavoin poliitikot saavat nyt katsoa itseään peiliin herättämästään luottamuspulasta.

Vaalirahoituksen ympärillä useamman vuoden velloneit keskustelu ei voi olla vaikuttamatta vuoden 2011 eduskuntavaalien kampanjointiin. Puolueiden ja ehdokkaiden mahdollisuudet ulkopuolisen rahan saamiseen ovat niukat.

Taantumasta toipuvat yritykset tuskin ovat innokkaita saamaan nimeään julkisuuteen vaalirahoittajina, sillä mielikuva poliittisen toiminnan tukemisesta ei tällä hetkellä ole järin positiivinen.

Arvet umpeutumatta Keskustassa

Hämärän verhoon kätkeyty tukijärjestelmä oli toimittajien ja suuren yleisön lisäksi ikävä yllätys monelle kansanedustajaehdokkaalle. Suomen vaalirahajärjestelmä oli jakanut ehdokkaat kahteen kerrokseen, jonka tukivirrat valuivat yksille vuolain ja samaan aikaan toiset joutuivat tyytymään lämpimään käteen.

Vaalirahakohun vaikutukset puolueiden sisäiseen dynamiikkaan jäivät julkisuudessa vähälle huomiolle. Esimerkiksi KMS:n mitavaa tukea päätyi monille Keskustan kansanedustajille, mutta tuensaajien valintaperusteet jäivät pimementoon.

Eduskuntaryhmän sisälle jäi varmasti kytymään epätietoisuus siitä osallistuivatko jotkut puolueen toimijat aktiivisesti tuensaajien nimeämiseen. Tällä voi olla oma vaikutuksensa, kun Keskusta käy sisäistä

valtataisteluaan lähitulevaisuudessa. Tilanne ei ollut mieluisa myöskään Keskustan kannattajille, jotka joutuivat päivittäin lukemaan uusista käänteistä ilman, että puolueorganisaatio vaivautui kommentoimaan aihetta.

Tilanne ei ollut mieluisa myöskään Keskustan kannattajille, jotka joutuivat päivittäin lukemaan uusista käänteistä ilman, että puolueorganisaatio vaivautui kommentoimaan aihetta.

Jos joku jotain kommentoi, oli hänellä valmiina vakiovastaus. Tarina toistui kerta toisensa jälkeen niin, että kaiken mahdollisen vakuuteltiin tulleen jo kerrotuksi.

Seuraavana aamuna sai sitten kauhulla avata lehden ja pelätä uusia paljastuksia. Monen

keskustalaisen teki tuolloin mieli paeta perunakellarin kätköihin naapureiden ilkkumiselta. Valitettavasti vieläkin ei voi täysin luottaa siihen, että episodin kaikki kohtaukset olisi jo nähty.

Kohu nosti nuorten osakkeita

Nuorten kannalta vaalirahakohu tarjoaa otollisen sauman iskuun. Eduskuntavaalien kampanjabudjettien pienentyessä nuorten mahdollisuudet kilpailla kansanedustajuudesta paranevat. Kohussa ryvettymättömillä uusilla ehdokkailla on myös omanlaisensa kilpailuetu, jollei kansakunnan muisti ole aivan olematon.

Maan tapa oli kuitenkin niin laajalle levinnyttä, että aivan taatusti myös nykyiset nuoret olisivat ajan myötä muuttuneet osaksi tuota rämeikköä. 80- ja 90-luvulla syntyneiden onni oli, ettemme vielä ennäittäneet kasvaa sisälle mädäntyneeseen järjestelmään, vaan voimme aloittaa puhtaalta pöydältä sen kummemmin hurskastelematta.

jatkuu..

Vielä vuonna 2004 julkaistussa Transparency Internationalin raportissa Suomen poliittista rahoitusta koskeva säädöstö luokiteltiin suljetuimpaan kategoriaan, samaan sarjaan Albanian, Algerian, Hondurasin ja Senegalin kanssa. Tähän ei ole enää paluuta.

MTV3:n ja oikeusministeriön helmikuussa 2010 tekemästä kyselystä kävi ilmi, että vaalirahakohu oli enemmistön mielestä tarpeellinen ja lisäsi kiinnostusta politiikkaan.

**Valitet-
tavasti vieläkään
ei voi täysin luottaa
siihen, että episodin
kaikki
kohtaukset olisi jo
nähty.**

Kestää kuitenkin aikansa ennen kuin poliittisen toiminnan rahoittamisesta tulee taas salonkikelpoista. Siihen kuinka kauan se kestää, voivat vain poliitikot itse vaikuttaa. Työsarka on onneksi jo aloitettu.

Ehdokkaiden vaalirahoitusta tiukennettiin eurovaalien alla ja nyt uudistetaan puolerahoitusta. Puolueiden keräämien tukien kertymistä voinee jatkossa seurata Valtiontalouden tarkastusviraston nettisivuilta.

Ilmoituksessa olisi mainittava jokainen rahana, tavarana, palveluna tai muulla tavalla saatu tuki, jonka arvo ylittää 1 500 euroa vuodessa. Valvontaa ja tilintarkastusta tiukennetaan sekä tukien ilmoittamatta jättämisestä rangaistaan.

Laissa myös säädetään puolueille annettaviin tukiin 30 000 euron vuosittainen katto, jollei kyseessä ole puolueen lähiyhteisö, kuten säätiö tai rahasto, joka aktiivisesti edistää puolueen toimintaa ja toimii sen kanssa läheisessä yhteistyössä. Kaiken kaikkiaan avoimuus lienee taikasana tulevaisuuden vaalirahoituksessa.

Tuomas Vanhanen
Keskustanuorten
poliittinen suunnittelija

Valta ja vahtikoirat saman pöydän ääressä

Poliitikkoja ja toimittajia yhdistää intohimoinen rakkaus demokratiaan. Näin totesi toimittaja **Johanna Korhonen** juontaessaan Tampereella Keskustan lehtimiesten, Kerttu-verkoston ja edistysmielisen keskustapolitiikan yhdistyksen järjestämää "Ikuisesti sinun" -mediaseminaaria, jossa pohdittiin politiikan ja median positivistista riippuvuussuhdetta. Keskustelijoina seminaarissa olivat **Mikael Jungner**, **Antti Kaikkonen** ja **Erkka Railo**.

Turun yliopiston tutkija **Erkka Railon** mukaan poliittisella toiminnalla on nykyisin huono kaiku. Ihmiset asettavat helposti poliittisen sitoutumisen ja objektiivisuuden vastakkain.

– Sitoutuneen katsotaan ajavan ainoastaan puolueen etua ja olevan kykenemätön objektiivisuuteen. Tällaisesta ajattelusta olisi päästävä eroon, Railo huomauttaa.

Kansanedustaja **Antti Kaikkonen** myöntää, että hallituspuolueen kansanedustajan on toimittava tietyissä raameissa. Hän muistuttaa, että puolueen valinnassa on pohjimmitaan kyse vähiten huonon vaihtoehdon valitsemisesta, sillä minkään puolueen kaikki linjaukset eivät voi olla täydellisessä sopusoinnussa omien ajatusten kanssa.

Puolueen jäsenyys ei välttämättä ole aina eduksi. Ainakin Yleisradion väistyvä toimitusjohtaja **Mikael Jungner** kokee, että puolueen jäsenkirjasta on ollut hänelle enemmän haittaa kuin hyötyä, sillä se on saattanut estää häntä pääsemästä joihinkin työtehtäviin. Tätä Jungner kummastelee, sillä työntekijät tulisi valita pätevyys- eikä mielipiteiden perusteella.

– Puolueen jäsenkirjassahan on kyse siitä, että on joistain asioista jotain mieltä.

Poliitikkojen oltava pulmusia

Erkka Railo kertoo tutkimuksesta, jonka mukaan ainoat kerrat, kun poliitikot saivat positiivista julkisuutta, oli eroaminen, toisen erottaminen tai toisten poliitikkojen haukkuminen.

– Julkisuus on niin kriittistä, että välillä ihmettelee, kuka masokisti edes haluaa poliitikoksi, Railo puuskahtaa.

Monien kansalaisten mielissä kansanedustajat näyttäytyvät ahneina oman edun tavoittelijoina. Jotkut kansanedustajat eivät halua ottaa kantaakseen tällaista taakkaa ja ovat asettumatta ehdolle ensi vaaleissa. Kaikkosen mielestä kehitys voi johtaa

siihen, että herkäät ihmiset jäävät pikkuhiljaa pois, ja tehtäviin hakeutuvat vain narsistit.

Railon mukaan politiikan on siedettävä runsaasti yksityiselämäänsä kajoamista. Ihmisen ajatellaan olevan kokonaisuus ja yksityiselämästä tehdään johtopäätöksiä hänen pätevydestään. Kaikkonen yhtyy Railon näkemykseen ja puhuu vallassa olevasta uusmoralismin aallosta.

– Poliitikon täytyy olla täysin nuhteeton yksityiselämässä ja töissä. Se karsii halukkaita politiikkaan.

Kärsimys jalostaa

Erkka Railo näkee, että kielteisen julkisuuden leimasta on hankala päästä eroon, kuten muun muassa Ilkka Kanervan tapaus todistaa. Mikael Jungnerin mukaan poliitikolle oleellista on se, että hän on julkisuudessa, olipa julkisuus sitten myönteistä tai kielteistä. Ihmiset unohtavat pian, mistä puhutaan. Tärkeää on se, että puhutaan.

Jungner huomauttaa lisäksi, että ollakseen uskottava, on johtajan käytävä läpi jonkinlainen kiirastuli.

– Matti Vanhastakin kuunnellaan nykyisin aivan eri tavalla kuin muutamia vuosia sitten, häneen on tullut uudenlaista särmää.

Demokratiaa, ei derivaattaa

Kaikkosen mielestä monien nykyihmisten tietämys yhteiskunnallisista asioista on vähäistä. Tilannetta voisi parantaa yhteiskunnallisten aineiden opetuksen lisäämisellä.

– Mielelläni näkisin kouluissa enemmän demokratiaa ja vaikka vähemmän derivaattaa.

Osavastuu tilanteesta on myös medialla. Kaikkonen harmittelee sitä, että monet toimitukset ovat karsineet väkeään. Siksi resursseja tutkivaan journalismiin on vähän. Jungner näkee syynä tähän myös journalistien palkkauksen. Hän katsoo, että matalat ansiot eivät välttämättä innosta nuoria kykyjä.

– Toimittajien tehtävä on etsiä totuutta. Maailmassa on kuitenkin enemmän huomattavasti paremmin palkattuja ihmisiä, joiden tehtävänä on väentää totuutta johonkin suuntaan.

Antti Kaikkonen, Erkka Railo ja Mikael Jungner analysoivat yhdessä suuremman vallan saanutta mediaa.

Muuttuva media

Toimittajien suhtautuminen poliitikkoihin on muuttunut. Railon mukaan 70-luvulla heitä kohdeltiin kuin isoja herroja. Haastattelut kirjoitettiin niin, että lukijalle selviäisi, mitä poliitikko itse haluaa sanoa. Kriittinen arviointi jäi lukijoille. Nykyisin toimittajat arvioivat poliitikkojen sanomisia hyvinkin kriittisesti. Siksi poliitikkojen ulosanti ei enää ole niin avointa.

Muutosta on tapahtunut myös ihmisten tavoissa vaikuttaa yhteiskuntaan. Jungnerin mukaan vaikuttaminen tapahtuu nykyään yhä useammin sosiaalisten medioiden kautta, ja muutos on vasta alussa.

Muutokseen sopeutumiseen tarvitaan uusia keinoja myös puolueissa. Kaikkosen mukaan vanhanaikaiset jähmeät organisaatorakenteet karkottavat uusia tulijoita.

– Kerttu-verkosto on kuitenkin hyvä yritys toimia politiikassa uudella tavalla, Kaikkonen päättää.

Kertut kannustavat toisiaan

Kerttujen nettisivuilla Kerttu-verkoston tärkeimmäksi tehtäväksi mainitaan nuorten naisten tukeminen erilaisissa luottamustoimissa ja työtehtävissä ympäri Suomen. Keskustanuorten liittohallituksen ja Kerttujen hallituksen jäsen **Eeva Kärkkäinen** kuvailee Kerttuja alkioalishenkisten naisten verkostoksi, jossa kannustetaan ihmisiä eteenpäin ja autetaan mielenkiintoisiin tehtäviin pyrkimisessä.

- Autamme toisiamme kykyjemme mukaan, olipa sitten kysymyksessä haastavaan työhön pyrkiminen tai vaikka maatilän sukupolvenvaihdos.

Kärkkäinen kertoo, kuinka nuoret naiset näkivät tarpeelliseksi kannustaa toisiaan elämässä eteenpäin. Tätä tarkoitusta varten perustettiin tammikuussa 2009 Kerttu-verkosto. Nyt Kerttuja on jo reippaasti toistasataa. Kysymyksessä ei ole mikään aktiivipoliitikkojen seurusteluterho, vaan samanhenkisten ihmisten loyhyä verkosto.

- On jäseniä, jotka eivät ole olleet millään lailla politiikassa mukana. Se on hyvä, sillä näin saamme raikkaita ajatuksia toimintaan, Kärkkäinen korostaa.

Toimintaa Kertuilla on sekä valtakunnallisesti että paikallisesti. Valtakunnallisesta toiminnasta Kärkkäinen mainitsee esimerkkeinä Kesäkerttu- ja Eräkerttu-tapahtumat. Toimintaa ei kuitenkaan ohjata ylhäältä, vaan se käynnistetään aina paikallisesti, alhaalta ylöspäin. Tulevaisuudessa Kertuilla on tarkoituksena panostaa mentorointiin.

- Mentoroinnissa vanhemmat naiset kertovat kokemuksistaan nuoremmille sekä antavat heille neuvoja ja tukea erilaisissa haasteissa, Kärkkäinen kertoo.

www.kerttuverkko.fi

Politiikan koventuessa

– Poliitikot ovat ihmisen kaltaisia olentoja, jotka ovat opetelleet puhumaan paljon paskaa tarkoittamatta yhtikäs mitään. He ovat myös erikoistuneet antamaan uskomattoman ympäripyöreitä vastauksia kysymyksiin, määrittelee nettisanakirja Hikipedia poliitikot.

Helsingin Sanomien kolumnisti Mikko-Pekka Heikkinen taas kirjoittaa:

– Vaalirahakohu on opettanut, että demokraattisen järjestelmän kyvyttömyys korjata vääryksiä ei johdu pelkästään koneiston raskaudesta. Poliitikot eivät yksinkertaisesti näe oikeaa ja väärää.

Onko näin? Kannattaako maailmanparantajien keskittyä puolueiden sijaan kansalaisjärjestövaikuttamiseen? Kysyin asiaa muutamalta keskustavaikuttajalta.

Keskustan pohjoissavolainen kansanedustaja **Hannakaisa Heikkinen** kertoi joulun alla, että ei asetu ehdolle seuraavissa eduskuntavaaleissa vaan haluaa keskittyä hyvään arkeen perheensä kanssa. Heikkinen lienee malliesimerkki kiltistä ihmisestä. Hän on lahjakas sairaanhoitaja, pidetty työtoveri, ystävällinen ja ihmisläheinen. Into parantaa maailmaa oli saanut hänet jo nuorena mukaan Keskustanuorten ja Keskustan toimintaan. Eikö näillä eväillä enää pärjää politiikassa?

– Tausta Keskustanuorten liittohallituksessa ja vanhuspoliittisessa ryhmässä olivat tehneet politiikan tutuksi jo ennen kansanedustajuutta. Ei minulla ollut suuria harhakuvitelmia järjestelmän toiminnasta. Työn määrä tosin yllätti. Ehkä se johtuu siitä, että on tekemisissä sosiaali- ja terveystieteiden kanssa. Kansalaiset ottavat paljon yhteyttä. Luulin, että työpäivät olisivat kymmentuntisia, mutta ne venyvät usein 14 tunnin mittaisiksi.

Entinen vihreiden kansanedustaja **Rosa Meriläinen** on todennut, että kiltteys on hyvä pohja politiikkaan. Käytännön työstä Meriläinen kuitenkin sanonut, että eduskunta on pullollaan tunnollisia ahkeria naisia, jotka lukevat valiokuntien paperit alleviivaustussin kanssa. Lopulta kunnian kuitenkin napsivat Meriläisen mukaan mieskellokkaat. Mitä Heikkinen ajattelee tästä?

– Alusta olen samaa mieltä. Jos kiltteys on sitä, että haluaa hyvää muille, jokaisen poliitikon pitäisi olla kiltti. Se, että poliitikkoja pidetään vallan ja rahan tavoittelijoina, loukkaa. Poliitikassa tarvitaan sinnikkyyttä ja asioihin perehtymistä. En kuitenkaan tunnista ainakaan keskustan eduskuntaryhmässä jakoa ihmisiin, jotka tekevät työn ja niihin, jotka keräävät pisteet. Sitä paitsi lopputulos on kuitenkin pisteiden keräämistä tärkeämpää.

– Mitä ne poliitikot ovat, jotka eivät ole kilttejä? Pahoja vai tuhmia? Tuhmia oman edun tavoittelijoita voi olla 20 prosenttia kansanedustajista. Ainakin 80 prosenttia on kuitenkin täällä tekemässä parempaa maailmaa. Tuhmillä edustajilla saattaa olla liian kiire kehittää omaa uraansa. Tässä työssä tarvitaan keskittymiskykyä ja pitkäjänteisyyttä.

Sinnikkyyttä tarvitaan myös valtiosihteeri **Mika Rossin** mielestä. Hänen mukaansa politiikassa voi pärjätä ihan tavallinen ihminen, joka jaksaa tehdä töitä pitkäjänteisesti ja hyväksyä sen, että kaikkia hedelmiä ei välttämättä saa, vaikka haluaisi.

kiltit jäävät pois

Kiire ja kyynisyys saavat tilaa mediassa

Heikkinen palaa keskustelussa usein median ja politiikan suhteeseen. Hän näkee suurena ongelmana mediakentän vallanneen pikajournalismin ja peräänkuuluttaa toimittajilta lähdekritiikkiä ja perehtymistä.

– Olemme kaikki symbioosissa nopean tahdin kanssa. Tämä on tällainen ”kaikki mulle heti” – yhteiskunta.

Median kanssa toimimisesta minulla oli ehkä ennen naiivi käsitys. Ajattelin, että kun itse puhuu totta, asia menee lehteen oikein, ja että kansanedustajan työvälinettä, sanaa ja puhetta, kunnioitettaisiin välittämällä se oikein. Syystä tai toisesta media ei toimi niin. Olen oppinut, että jutut pitää aina pyytää luettaviksi ja tarkastaa. Siltikään sinulla ei ole valtaa siihen, mitä lööppiin roiskaistaan. Kiinnostumalla asioista ja perehtymällä niihin vähän syvemmin toimittajat voisivat saada kansantajuisia juttuja ilman pinnallisuutta.

Jotta poliitikot saisivat näkyvyyttä, heidän täytyy usein keksiä kärjekkäitä mielipiteitä. Populistit saavat kuitenkin Heikkiseltä tyrmyksen.

– Populismi on myrkkyä, voidaan sanoa mitä vain perehtymättä. Aito kansantajuisuus syntyy siitä, että tietää kuinka asia on, eikä tarvitse piiloutua poliittisen jargonin taakse. Poliitikassa on uskallettava sanoa, että ei tiedä ja ohjattava kysyjä paremmin tietävän luo.

Heikkisen mielestä kansalaisten huono kuva politiikasta saattaa johtua siitä, että tuhmat poliitikot ovat saaneet kilttejä enemmän palstatilaa. Kyynisyys on valtavirrassa kiltteyttä kiinnostavampaa. Eduskunnan kyselytunnit ovat Heikkisen mielestä irvokkain osa kansanedustajan työtä.

– Samat henkilöt, jotka tekevät valiokunnissa hyvää yhteistyötä, haukkuvat toisiaan salissa. Uskon, että maailma ei olisi yhtään huonompi paikka ilman kyselytunteja. Ilkeyttä ja välinpitämättömyyttä ei saisi hyväksyä.

Hannakaisa Heikkinen on kuitenkin tyytyväinen vuosiinsa kansanedustajana. Hän mainitsee positiivisina aikaansaannoksina kiristyvän tupakkalain sekä hammaslääketieteellisen saamisen Kuopioon. Niihin hän kokee pystyneensä vaikuttamaan. Kysyttäessä keitä poliitikkoja hän arvostaa, Heikkinen mainitsee ensimmäisenä kolme harmaata miestä: **Tapani Töllin** (kesk.), **Hannes Mannisen** (kesk.) ja **Valto Kosken** (sd.).

– He eivät tavoittele suuria otsikoita vaan vievät käsitystään oikeasta pyyteettömästi eteenpäin.

Aitoutta ja asiallisuutta kaivataan

Demokratian kannalta tärkeintä on Heikkisen mielestä se, että ihmiset pystyisivät samaistumaan ehdokkasiin. Ehdokkaan tulee hänen mielestään olla aito ja koskettaa. Samaa mieltä Heikkisen kanssa on myös Verkkoapilan päätoimittaja **Tuomas Koivuniemi**. Hänen mukaansa ehdokkaiksi pitäisi pyytää enemmän arjen ammattilaisia. Kansanvallan keskeisimmän ongelman eli nukkuvien puolueen kasvun suurin syy on Koivuniemen mukaan siinä, etteivät ihmiset löydä ehdokkaiden joukosta samaistumisen kohteita.

– Ehkä suomalainen politiikka tarvitsisi hieman enemmänkin kiltteyttä, kohteliaisuutta ja asiallisuutta, jolloin kansalaisten nykyinen, ja ehkä hieman synkeähkö, mielikuva politiikasta muuttuisi. Kiltti ja kohtelias pärjää politiikassa, kun vain ymmärtää ne realiteetit, mitkä poliittiseen valtaan ja vallantavoiteluun liittyvät. Poliitikassa on erilaisia ihmisiä sekä heillä erilaiset motiivit ja toimintatavat hakea valtaa ja hoitaa yhteisiä asioita.

Erytisavustaja **Annika Saarikko** toivoo, että kiltti ihminenkin voisi pärjätä politiikassa.

- Riippuu tietysti, mitä kiltteydellä tarkoitetaan. Jos se on herkkyyttä tunnistaa ihmisten huolet, taitoa välittää ja kykyä yrittää parhaansa, on tosiaan järjestelmässä vika, ellei näillä ominaisuuksilla pärjää. Toisaalta ymmärrän, että myötäkarvaan silittämällä, silmiin katsomisella ja ”must olis ihquu jos maailma olis sillee kivempi” -asenteella politiikassa ei taida pärjätä. Pitää olla oveluutta ja tilannetajua. Tahtoa, tunnetta ja pelisilmää. Mutta puukkoja pitää vältellä. Pahaan pitää yrittää vastata hyvällä. Parhaimmillaan politiikassa on mukana mahdollisimman erilaisia, eri tilanteissa eläviä ihmisiä, joihin ihmiset voivat samaistua.

Teksti: Eeva Kärkkäinen

MEDIAN JA POLITIIKAN

LYHYT OPPIMÄÄRÄ

Journalistit ovat viime vuonna nousseet valtansa huipulle, kun Suomesta on tullut moderni media-yhteiskunta. Samalla media on kuitenkin kyynistynyt. Toimittajat ylläpitävät demokratiaa kriittisyydellään, mikä voi kääntyä vähitellen yhteiskuntaa vastaan, kun kansalaisten asenteet politiikkaa kohtaan kyynistyvät.

Journalistit ovat tällä vuosituhanella nousseet valtansa huipulle, mitä todistavat median seuraamiseen käytetty aika, ihmisten mielipiteet tiedotusvälineiden vallasta ja suuret mediakohut.

Aihetta on vaikea tutkia, sillä journalistien valta ei perustu lakeihin. Uutiset kuitenkin saavuttavat ihmiset kaikkialla, yksityisestä kodista kauppareissun loppopeihin.

Suomalaiset seuraavat mediaa päivittäin lähes kahdeksan tuntia. Lisäksi yli 80 prosenttia suomalaisista uskoo, että medialla on suuri valta tavallisten ihmisten elämään, kerrotaan **Johanna Jääsaaren** tutkimuksessa Media, kansalaisuus ja vallan piirit.

Myös poliitikkoja on vähitellen alettu seurata kriittisemmin, vaikka medialta jää varmasti paljon huomaamatta. Päättäjien täytyy joka tapauksessa miettiä aina sitä, miltä asiat näyttävät yleisön silmissä. Mediakohut ovat viime vuosina vaikuttaneet muun muassa vaalirahoituksen avaamiseen ja ensimmäiseen ministerin eroon, joka johtui yksityiselämästä. Poliitikkojen moraalit on myös muuttunut eurooppalaiseen suuntaan, jossa johtaja ottaa vastuun alaisensa ratkaisusta eroamalla.

Tiedotusvälineet ovat saaneet valtaa politiikan lisäksi myös taloudessa, arvioi Julkisen sanan neuvoston puheenjohtaja **Risto Uimonen**, joka julkaisi viime vuonna Median mahti -kirjan. Hänen mukaansa media alkoi vaikuttaa talouteen vuonna 1991, kun Kansallis-Osake-Pankin pääjohtaja **Jaakko Lassila** pakotettiin eroamaan.

Vallan vaihtikoira heräsi Kekkosen jälkeen

Päättäjiä valvova neljäs valtiomahti on demokratialle elintärkeä. Journalistit

pitävät kansan mukana päätöksenteossa keskustelun avulla, raportoivat kansalaisten mielipiteet poliitikoille ja päätökset kansalle, sekä tiedottavat päättäjille muiden osapuolten aikeita.

Tiedotusvälineet olivat tunnetusti lempeitä **Urho Kekkoselle**, jonka terveys sai huonontua dramaattisesti ilman, että suomalaisille tiedotettiin asiasta mitään.

Mauno Koiviston kaudella tilanne muuttui. Uimonen kirjoittaa, että Koivisto, **Martti Ahtisaari** ja lähes kaikki pääministerit ovat kritisoineet tiedotusvälineitä, mikä on osoitus median vallasta.

Pääministeri **Kalevi Sorsan** hän mainitsee toimittajien sitkeäksi kriitikoksi, joka sanoi toimittajien käyttävän sananvapautta tekosyynä siihen, että he kaupallisista syistä toimivat kuin koulukiusaajat.

Media määrää näkökulman

Miten media sitten vaikuttaa ihmisiin? Uutiset eivät välttämättä suoraan määrää, mitä ihmiset ajattelevat maailmasta. Ne vaikuttavat kuitenkin siihen, mistä asioista ihmisillä yleensä ottaen on mielipiteitä. Toimittajien työ on täynnä valintoja, jonka seurauksena huomiota suunnataan joihinkin kysymyksiin. Toisaalta mediakin saa aiheensa jostain, tavallisesti viranomaisilta, poliitikoilta ja tutkijoilta.

Valintojen seurauksena poliitikkoja tarkastellaan niiden aiheiden kautta, mitkä tiedotusvälineet ovat valinneet. On helppo huomata, että esimerkiksi ulkopoliittikaan perehtynyt rivikansanedustaja ei saa puheaikaa, ja joutuu nopeasti "ulkoradalle".

Kun Vihreiden entiseltä puheenjohtajalta **Osmo Soininvaaralta** kysyttiin, mikä nousee seuraavien vaalien tärkeäksi kysymykseksi, hän vastasi, että sitä pitää kysyä toimittajilta, kirjoitti Hufvudstadsbladet vuonna 2001.

Hiljaisuuden spiraali ja kehystäminen vääristävät

Kehystäminen ja hiljaisuuden spiraali ovat median kriittisiä leikkauskohtia politiikkaan. Hiljaisuuden spiraali vääristää ihmisten ajatuksia muiden ihmisten suuntaan, kirjoittaa **Risto Kunelius** Viestinnän vallassa -kirjassaan. Jos joku kannattaa vaikka pakoruotsia, mutta ajattelee muiden vastustavan sitä, ei hän uskalla tuoda mielipidettään julki, koska ihminen haluaa muiden hyväksyntää. Yleinen mielipide alkaa kääntyä yhteen suuntaan, mikä aiheuttaa maanvyörymäilmiön.

Toinen ajankohtainen ilmiö on kehystäminen, missä asiat esitetään tietystä näkökulmasta. Teorian tyypillisimerkkinä pidetään sitä, että toimittajat esittävät politiikan valtapelinä, jossa asioiden tärkeimpiä vaikuttimia ovat valtapyrkimykset.

Vuodesta toiseen jatkuva näkökulma ei voi olla vaikuttamatta viestin vastaanottajiin. Toisaalta ihmiset eivät niele uutisia aina sellaisenaan. Heidän keskinäiset kontaktinsa ja henkilökohtaiset kokemukset asioista heikentävät median vaikutusta.

Mediakohu muuttuu totuudeksi

Media on myös viihteellistynyt. Iltopäivälehdet määräävät puheenaiheet, joskin Helsingin Sanomat yrittää vallata joutopaikkaansa takaisin. Voikohan kamp-

Mitä tuli sanottua..

Helsingin Sanomien Nyt-liitteen kolumnisti **Anu Silfverberg** kirjoittaa puoluepoliittisissa aiheissa ainoastaan keskustan ministereistä. Mieliptidekin on selvillä.

“**Matti Vanhanen** halusi Valion maitoa. Joidenkin on ollut vaikea ymmärtää, miksi hän halusi juuri sitä. [- -] Arla ei edes tue keskustaa! On selvää, että koko Arla on elitistien kikkailua.”

Anu Silfverberg 12.3.2010 Nyt-liitteessä Matti Vanhasesta ja maidosta.

“Sytä suruun omia monia: vaalirahoitus, lautakasajournalismi, vihreiden selkärangattomuus sekä yksittäisten poliitikkojen, vaikkapa **Matti Vanhasen** tai **Sirkka-Liisa Anttilan**, pöyristyttävät, alhaiset yritykset välttää kysymyksiin vastaamista ja vastuunottoa.”

Anu Silfverberg Nyt-liitteessä 26.2.2010 demokratiasta.

Mutta mitä hän sitten näki? Kysymystä on toisteltu yhä uudelleen sen jälkeen kun **Sirkka-Liisa Anttila** esiintyi taannoisessa A-studiossa. Mitä hän oikein ajatteli, kysyttiin? Mitä hän tuns? Ministeri katsoi kuvia absoluuttisesta kärsimyksestä oudon ilmeettömänä. Hän esitti jopa, etteivät ne olisi aitoja.

Anu Silfverberg Nyt-liitteen kolumnissa 24.12.2010 sikahtilojen oloista.

Bändin soittaessa optimistisesti Vielä on kesää jäljellä tuli vaihteeksi mieleen, että tapaus **Jussi Halla-aho** oli ehkä aikamme typerin oikeusjuttu, mikä **Matti Vanhasen** Suomessa on jo saavutus.

Anu Silfverberg Nyt-liitteessä 16.10.2009 maahanmuuttokeskustelusta.

pailu johtopaikasta vaikuttaa HS:n näytävästi uutisoituihin mediakohuihin?

Oli miten oli, suuria mediakohuja ei voi paeta. Jos suomalainen seuraa tiedotusvälineitä kahdeksan tuntia päivässä, ja ne kaikki pauhaavat samaa asiaa, uutisen sisäistää väistämättä. Mediakohut muuttuvat myös totuudeksi, sillä yhden politiikan ääni ei siellä paljoa paina.

Suomen tiedonvälitystä suojelee kuitenkin lehtien suuri tilausprosentti. Kun 90 prosenttia aamulehdistä on kestopilauksia, niitä ei tarvitse myydä yhä uudelleen skandaalijutuilla.

Iltaapäivälehtien myyntiä tutkittaessa kävi ilmi, että sensaatiomainen lööppi lisää niiden myyntiä jopa puolella, ja pienempi lööppi 10-20 prosenttia.

Vaalirahakohusta Uimonen toteaa, että Helsingin Sanomat liikkui rajoilla, jossa objektiivinen tiedonvälitys oli muuttua missiojournalismiksi eli jonkun päämäärän ajamiseksi.

Vanhusjutuilla ei tuloksia, pyykkikonehuhut elävät

Median vallankäytön tulokset vaihtelevat. Esimerkiksi muutaman vuoden takainen raportointi vanhustenhuollon huonosta tilasta ei aiheuttanut suurempia toimenpiteitä.

Uimonen kertoo kirjassaan esimerkin yhdestä jutusta, joka vaikuttaa vuosikymmenienkin päästä.

Oululainen kommunistilehti Kansan Tahto julkaisi etusivullaan vuonna 1975 kohujutun, jonka mukaan vanhoillislestadiolaisten kotiin ei saa ostaa ikkunallista pyykinpesu-

konetta. Kyse ei kuitenkaan ollut yleisestä käytännöstä, vaan tyrnäväläisen kirkkoheran yksityisajattelusta, jota paikallinen nuohooja raportoi lehdelle. Liike on kumonnut väitteen usein, viimeksi kaksi vuotta sitten, mutta tarina elää edelleen.

Päänahat työn hyvä puoli

Suomessa poliitikot eroavat harvemmin kuin esimerkiksi Isossa-Britanniassa. Brittien viimeisin eroihin vienyttä skandaali syntyi, kun poliitikot lähettivät valtion maksettaviksi yksityisiä menojaan koiranruuasta ankkalammikkoon. Paljastusten jälkeen kahdeksan ministeriä ja alahuoneen puhemies erosivat.

Mediakohu ei kuitenkaan johda aina eroon. Esimerkiksi Yhdysvaltain entinen presidentti **Bill Clinton** syyllistyi väärään valaan, mutta syyte kaatui valtakunnan oikeudessa, eikä presidentti eronnut.

Joskus journalistit saalistavat myös päänahkoja. He eivät sinänsä erota johtajia, mutta saavat tapauksista kunniaa ja arvostusta. Uimonen kertoo kirjassaan, kuinka Helsingin Sanomien talousosaston **Tuomo Pietiläiseltä** kysyttiin vuonna 2009 Journalisti-lehdessä hänen tunnelmiaan siitä, että Soneran ja Fortumin johtajat lähtevät hänen juttujensa vuoksi. Pietiläinen vastasi aika suoraan, että päänahat lämmittivät hänen mieltään:

- Kun 99 prosenttia työstä jää ilman pautetta, tämänkaltaiset onnistumiset ovat mukavaa vastapainoa.

Lähteet:

Viestinnän vallassa, Risto Kunelius
Median mahti, Risto Uimonen
Onko tämä skuuppi?, Unto Hämäläinen

Teksti: Tiina Juujärvi

Keskusta – tulevaisuuden tekijä?

Emopuolue Keskustan valmistellessa omaa tavoiteohjelmaansa alkaneelle vuosikymmenelle on otollinen aika katsastaa myös muiden tulevaisuuspohdiskelijoiden näkemyksiä Suomen ja maailman tilasta. Näyttäytykö Keskusta tässä valossa radikaalilta uudistuspuolueelta vai onko puolueemme hyytynyt historian mönjään?

Elintaso syrjäytti yhteisöllisyyden ja ihmisyden

Aineellisen kasvun rajojen hämmöttäminen ja ekologiset kriisit ovat väistämättä tekemässä lopun materiaan perustuvalla talouskasvulla. Hiekka ympäristön kestokyvyn tiimalasissa on nopeasti valumassa loppuun, joten tarvitsemme kenties elintapojemme muutoksen vauhdittamiseksi henkilökohtaisia päästökiintiöitä, perustuloa, ruuhkamaksuja, siirtymistä kasvisruokaan tai jopa maksimielintason säätämistä. Tällaisia tulevaisuuden isoja valintoja pohditaan **Salla Korpelan** toimittamassa teoksessa Yltäkylläisten pidot – hyvinvoinnin tulevaisuus, jossa jo antiikin Ateenan ajoilta periytyvien symposionien hengessä yhdeksän vaikuttajaa yhteiskunnan eri aloilta on kokoontunut pohtimaan filosofisia kysymyksiä elämästä. Tähän keskustelijajoukkoon ovat kuuluneet muun muassa Keskustaa lähellä olevan Ajatuspaja e2:n johtaja **Karina Jutila** ja elinkeinoministeri **Mauri Pekkarisen** valtiosihteeri **Riina Nevanmäki**. Keskustelijat pohtivat sekä hyvinvoinnin olemusta sekä sitä miltä näyttää maailma, jonka painopiste on siirtynyt nykymuotoisesta talouskasvusta hyvään ja kestävään elämään.

Kaiken kaikkiaan keskustelu on värikästä ja loogisesti etenevää. Huoli Suomen ja koko globaalin yhteisön tulevaisuudesta on suuri. Elintapojemme radikaali päivittämistarve näyttää selvältä, mutta konsensus keinovalikoimasta on vielä ohuenlainen. Teos tarjoaakin enemmän kysymyksiä kuin vastauksia huomisen yhteiskunnasta. Summauksena voidaan todeta, että tulevaisuuden hyvän elämän avainsanoja ovat onnellisuus, kohtuullisuus ja välittäminen.

Leimallista keskustelulle on sosiologi **Erik Allardtin** aikoinaan esittämä näkemys hyvinvoinnin kolmesta pilarista: having - loving - being. Näistä kaksi jälkimmäistä on keskustelijoiden mukaan päässyt unohtumaan ajassamme. Allardtin teorian mukaan kokonaisvaltainen hyvinvointi kuitenkin edellyttäisi tyydytystä kaikissa kolmessa ulottuvuudessa. Yksinomaan kohonnut elintaso (having) ei riitä, sillä tarvitaan myös yhteisyyssuhteita (loving) niin perheessä kuin muissakin yhteisöissä. Lisäksi hyvinvointi edellyttää merkityksellisuuden kokemusta (being), joka syntyy mahdollisuuksista tulla kuulluksi arvokkaana ihmisenä ja toteuttaa omia potentiaalejaan, yhdessä muiden kanssa, jottei vieraaantuisi tai syrjäytyisi. Vaikka ymmärrämme hyvinvointimme rakentuvan

tästä kokonaisuudesta, niin silti ihmiset ovat tavoitelleet pikemminkin rikasta elämää kuin elämän rikkautta.

Ratkaisut kolmeen sairauteen

Katsaukseni toinen teos, professori **Pekka Himasen Kukoistuksen käsikirjoitus**, on valtioneuvoston tilaustyönä toteutettu selvitys Suomen henkisen ja aineellisen hyvinvoinnin tekijöistä 2010-luvulla. Tunnustan suhtautuneeni Himaseen etukäteen jarisarasvuomaisena mentaalitason höpöttäjänä, jonka ympäripyöreisiin sanoihin tarttuminen on tavattoman vaikeaa oikeassa elämässä. Himasen teos onnistui ennakkoluuloista huolimatta yllättämään erittäin positiivisesti, sillä hänellä vaikuttaa olevan selkeä ja rohkea näkemys Suomen tulevaisuudesta.

Himasan mukaan vanha politiikka on tullut tiensä päähän ja tarvitaan uusi yhteiskunnallinen suunta, jossa kehityksen perimmäiseksi päämääräksi asetetaan arvokas elämä. Nykykehitys on johtanut globaalilla tasolla kolmeen vakavaan sairauteen: ilmastonmuutokseen (keuhkosityöpään), hyvinvointikuiluun (diabetekseen) ja kulttuurien väliseen konfliktiin (sikainfluenssaan). Tässä maailmankuvassa taloudesta on ryhdytty puhumaan kuin itseisarvosta.

Himanan tarjoaa vakaviin ongelmiin lääkkeeksi perin keskustalaisen ohjelman, itse asiassa paljon Keskustan tavoiteohjelmaluonnosta keskustalaisemman näkemyksen. Ensinnäkin Suomesta on profiloiduttava puhtaan ympäristö- ja energiateknologian maana. Ympäristöasiat on nähtävä uhkan sijaan mahdollisuutena, josta on tulossa maailmanlaajuisesti valtaisa bisnes, mutta samalla ilmastonmuutoksen aiheuttama akuutti vaaratilanne on muistettava. Keskustalaisittain sanottuna tila on

luovutettava paremmassa kunnossa seuraavalle sukupolvelle kuin mitä sen itse aikanaan sai. Tämä ei kuitenkaan estä hyödyntämästä vuosittaisia satoja.

Toisekseen meidän on siirryttävä hyvinvointiyhteiskunnan versioon 2.0. Tärkeimpänä tehtävänä on panostaa liikkumiseen ja psyykkiseen hyvinvointiin niin terveydenhuollossa, koulussa kuin työelämässäkkin. Väestömme huoltosuhte heikkenee ensimmäisenä maailmassa, mikä tarkoittaa meille kilpailuetua, sillä joudumme kehittämään ensimmäisenä vastaukset seniorikansalaisten tarpeisiin. Voimme tulevaisuudessa myydä teknologiamme ja osaamisemme markkinoille, jotka kasvavat varmuudella. Himasen ohjelmassa Suomen tulee kantaa vastuu globaalista eriarvoisuudesta. Riippumatta siitä missä on sattunut syntymään, tulee ihmisellä olla edellytykset arvokkaaseen ja ihmisarvoiseen elämään. Keskustan kielellä käännettynä puhuttaisiin köyhän asian hoitamisesta. Nyt näkökulmaa on vain laajennettava myös omien rajojemme ulkopuolelle.

Kolmanneksi tarvitsemme edellytykset rikkaalle ja monikulttuuriselle elämälle. Tämä tarkoittaa humanismin ja taiteen kukoistusta. Lisäksi työkuulttuurimme tulee uudistaa, niin että ihmiset viihtyvät työssään pidempään ja parantavat samalla tuottavuutta. Oppimismaailmaan tarvitaan myös suunnanmuutos, niin että oppiminen ei olisi valmiin tiedon robottimaista siirtämistä, vaan oppijan itsensä aktivoimista ja oppimisen halun herättämistä, siten että oppiminen tapahtuu vuorovaikutuksessa toisten kanssa. Ihmisyys ja sen kehitystarve on pantava kaiken yhteiskunnallisen uudistuksen perustaksi, sanoisi keskustalainen.

Kirstunvartijan tragediamoodiin juuttunut Keskusta

Luettuani Himasen kirjan saa alkuperäinen mielikuvani katsaukseni kolmannesta teoksesta, Keskustan tavoiteohjelman luonnosversiosta, valitettavasti vahvistuksena; Keskustan ohjelmasta puuttuu lähes tyystin intohimo ja tekemisen meininki. Ainoastaan ympäristöosiossa on todellista yritystä ja hetkittäin lukemiseen jopa syttyy, kun Keskusta kaavailee 100 000 uutta työpaikkaa vihreään teollisuuteen. Tähänkin lukuun vain on valitettavasti ydinjätetyynyri haudattuna. Keskustan kenties kaikkien aikojen ydinvoimamyönteisin kannanotto tekee myös ympäristöluvusta täysin torson, sillä se romuttaa kaiken uskottavuuden vihreyteen panostamiselta.

Tavoiteohjelmaan on ladattu Himasen sanoja lainatakseni tragediamoodi, jota voi luonnehtia seuraavanlaisella mentaliteetilla: "Syksyllä puista tippuvat lehdet, kohta Nokiaa ei enää ole, ja ei tässä itselläkään ole enää kovin pitkä aika kuolemaan." Tämän ajattelun "soundtrack" on Syksyn sävel, jonka alussa lauletaan "Elämä on kuolemista". Keskustan tavoiteohjelmaluonnoksesta paistaa läpi seitsemän vuoden yhtämittainen pääministerivas-tuu. Hallitsemisen arjen kiireessä isomman tulevaisuuskuvan hahmottaminen on unohtunut ja ohjelmasta on tullut halpa

toisinto valtiovarainministeriön tulevaisuusraportista Julkinen talous tienhaarassa – Finanssipolitiikan suunta 2010-luvulla.

Valtiovarainministeriön tulevaisuudenkuvassa tragediamoodi luvalla sanoen onkin hirttänyt oikein todenteolla kiinni. Sinänsä ansiokkaasti julkisen talouden tilaa kuvaavan raportin johtopäätökset ovat tylyjä. Vain jos teemme veronkorotukset, leikkaukset ja työuran pidennykset mahdollisimman nopeasti, voimme säästyä täydelliseltä perikadolta. Uhrimieltä ja armotonta piiskuruutta tarvitaan, sillä kaikissa muissa tapauksessa paha meidät perii. Synkkääkin synkempi julkisen talouden kestävyysarvio on tosin tehty tarkoituksella provosoivaksi painelaskelmaksi, joka toteutuu vain, jos mitään uudistuksia ei tehdä.

Keskustan johtoporras on ilmeisesti opiskelut ulkoa valtiovarainministeriön raportin ja miettinyt sen jälkeen tovin, että jotain tarttis tehdä. Kun ei enää muuta ole keksitty, niin kaikki liikenevät paukut on Keskustan tavoiteohjelmassa ladattu julkisella rahalla tehtäviin jättiinwestointeihin. Tämän jälkeen toivotaan kädet ristissä, että investoinnit poistaisivat työttömyyden ja kurjuuden Suomesta. Vastaava hanke ehkä sopi Kekkoslavokian aikaiseen suljettuun ja elintasoltaan hauraaseen yhteiskuntaan. Tämän päivän maailmassa ei kuitenkaan enää niinkään tarvita mallittia vaurastua, sillä olemme jo vaurastuneet. Tarvitsemme vaurauden sijaan merkityksellisyyden kokemuksia ja yhteisöllisyyttä, jotta elämämme olisi tasapainoista ja innostavaa. Tarvitsemme arvokkuutta elämäämme.

Valittamalla tilanne ei kuitenkaan parannu. Jollei Keskustan nykyporukka enää kykene enää kertomaan uskottavaa ja rohkeaa visiota tulevaisuudesta, on Keskustanuorten aika astua areenalle. Historiassa ei ole koskaan pystytetty patsasta yhdellekään kriitikolle. Meidän on kerrottava oma parempi tarinamme.

Tuomas Vanhanen Keskustanuorten poliittinen suunnittelija

Lähteet:

Himanen, Pekka; Kukoistuksen käsikirjoitus. WSOY. 2010. 252 s.

Luonnos Keskustan tavoiteohjelmaksi; Lausuntokierroksella ollut versio tavoiteohjelmanluonnoksesta löytyy Kohtaamosta: http://www.kohtaamo.net/materiaalipankki?q=webfm_send/21

Korpela, Salla (toim.); Yltäkyläisten pidot – hyvinvoinnin tulevai-suus. Like Kustannus. 2010.

Valtiovarainministeriö; Julkinen talous tienhaarassa – Finanssipolitiikan suunta 2010-luvulla. Valtiovarainministeriön julkaisuja 8/2010. 156 s.

Kolumnisti on 29-vuotias liberaali hulltio, joka rakastaa itseironiaa, uhkapelejä, halpaa kuohuviiniä, Stadia ja suurieleistä draamaa. Sivubisneksenä hän johtaa HULC:ia, joka ei myy tauluja, mutta järjestää bileitä - ilmaiseksi.

Yhden totuuden maa

Poliittisessa keväässä kiehuu mediasoppa. Pintakuohuksi on noussut Yleisradion rahoitukseksi esitetty mediamaksu. Mutta onko se olennaisinta?

Rahoitusta paljon kiinnostavampi spin-off on ollut keskustelu Yleisradion roolista suomalaisessa mediakentässä. Tavallinen kansa ei ole niellyt kansanedustajien 70-lukulaisia teesejä. Sosialistista mediataloa kun on puolustettu milloin maakunnallisuudella, milloin riippumattomuudella tai moniäänisyyden takeella.

Väite riippumattomuudesta on väitteistä huvittavin. Ajatus kulkee jotenkin niin, ettei laadukasta uutis- ja ajankohtaistuotantoa syntyisi ilman julkista rahoitusta, vaan tuloksena olisi mainostajien armosta tuotettavaa viihdemössöä. Sosialistinuoresta tämä saattaa kuulostaa loogiselta, mutta maalaisjärjen ei tulisi siihen taipua.

Sanomalehdistön puolella meillä ei ole valtiollista Yleis-lehteä. Mutta meillä on Parnasso, Suomen Kuvalehti, Voima, Helsingin Sanomat, monipuolinen maakunta- ja paikallislehtien verkosto ja aikakauslehdistö. Ovatko nämä kaikki siis viihdelehtiä, joiden sisällöntuotanto on naimisissa mainostajien toiveiden kanssa?

Vastaavasti meillä on poliittisten toimittajien blogien ohella valtaisa skaala tieteenekijöiden, poliitikkojen, taiteilijoiden, aktivistien ja kirjailijoiden toimittamia blogeja ja pieniä verkkolehtiä. Nämä synnyttävät vastapainoa media-yhtiöiden tuotannolle. Nämä ovat sitä aitoa moniäänisyyttä, eivät suomettunutta yhtä totuutta.

Syksyllä niin sanotun Lautagaten ollessa kuumimmillaan puoleemme eduskuntaryhmän puheenjohtaja **Timo Kalli** vaati Yleisradion toimitusjohtajan eroa. Jos tarina olisi julkaistu HS:ssa, olisiko hän vaatinut Sanoman toimitusjohtaja **Mikael Pentikäisen** eroa? Ei tietenkään olisi, vaan haukkunut kuvitteellisen vastustajan eli "etelän metian".

A-tuubissa (18.03.10), jossa käsiteltiin mediamaksupäätöksen lykkääntymistä, Yleisradion toimitusjohtaja **Mikael Jungner** totesi, että jälkikäteen hänestä tuntuu, että mediamaksusta viestiminen olisi tullut jättää Yleisradiolle, ei liikenne- ja viestintäministeriölle. Kontekstista johtuen termi kuuluisi markkinointiviestintä.

Jungner siis totesi, että Yleisradiossa toimitusjohtajalla on kyky ja halu puuttua uutistuotannon sisältöihin taloudellisten intressien tähden. Tämän lausunnon myötä väite, että Yleisradio ei olisi poliittisessa lieassa, asettuu outoon valoon. Paljonko tämä rajoittaa ilmaisunvapautta yhtiössä?

Ilmaisun- ja sananvapaudella on toki muitakin vihollisia kuin poliittisia. Kansanvalistusajattelu ja suomettunut itsesensuuri läpäisi aikanaan yhteiskunnan kaikki tasot, ja tämän mentaliteetin väistyminen on hidasta. Valtakuntaan harvoin mahtuu enemmän kuin yksi näkemys yhtäaikaaisesti.

Suuren luokan esimerkki suometumisesta nähtiin, kun tanskalainen Jylland Posten julkaisi vuonna 2006 joukon pilakuvia, joissa käsiteltiin islamiin liittyvää eurooppalaista itsesensuuria. Valtiojohtomme töllailu asiassa tuskin oli kenellekään yllätys, vaikkei se kovin mieltä ylentävää ollutkaan. Paljon huolestuttavampia olivat muut reaktiot.

Taistelun tuoksinassa tuli kaksi sananvapauden ruumista. Kulttuurilehti Kaltiossa julkaistiin **Ville Rannan** piirtämä sarjakuva, joka käsitteli valtiojohtoon toimia ja sananvapautta. Seurauksena päätoimittaja **Jussi Vilkuna** erotettiin, lehden verkkosivut sensuroitiin ja pilapiirtäjä Rannan kuvitus sopimus Oulun kaupungin kanssa peruutettiin.

Sananvapauden suurin vihollinen on juuri edellä mainittu hiljennemisen kulttuuri, johon kansanvalistus yhdistyy. Pelko vääristä mielipiteistä elää vahvana. Ajatellaan, ettei kansa ole suvereenia päättämään omista asioistaan. Täysivaltaista. On kuitenkin tärkeää muistaa valistusfilosofi Voltairen periaate: "Olen eri mieltä kanssanne, mutta puolustan kuolemaan asti oikeuttanne sanoa niin."

Tuomo Järvelä

Uusi aika?

Helsingiläisenä ja Kallioon syvästi juurtuneena Keskusta näyttäytyy minulle usein hilpeänä maalaissekkuna. Esimerkiksi tv-kuvat kansallispuvuista edellisen puoluekokouksen päätösmarsilla saivat minut pohtimaan, minkä vuosikymmenen arkistokuvasta oli kyse, ennen kuin huomasin kärjessä nykyisiä eturivin poliitikkoja.

Eduskunnan tapahtumia seurattaessa hilpeytteni on tipotiessään. Minun on vaikeaa keksiä mitään hyvää sanottavaa kepulaisten ministerien hallituspolitiikasta, kansanedustajien vaalirahasekoilusta tai vaikka ympäristörikos turpeenpoltosta, jota puolue innokkaasti ajaa. Tämän taantumuksen keskellä onkin erityisen ilahduttavaa, että puolueen nuorisojärjestö, toisin kuin demari- tai kokoomusnuoret vastustavat ydinvoimaa meidän muiden tulevaisuuteen katsovien tahojen kanssa. Ehkä laivan suuntaa vielä voidaan muuttaa.

Oiva tilaisuus Keskustan suunnanmuutokselle on kesän puoluekokous, jossa valitaan uusi pääministeri. Se, että uusi pääministeri valitaan yhden puolueen tupailloissa, on kyllästymiseen asti käytetty argumentti suomalaisesta demokratiavajeesta.

Asiaa voi tarkastella myös toisin. Keskusta on pääkaupunkiseutua ja joitain suuria kaupunkeja lukuun ottamatta paikoittain jopa yksinäinen vallankäyttäjämässamme. Lisäksi alueiden vahvoilla miehillä, jotka hallitsevat seutukohtaista elinkeinoelämää, on paljon valtaa myös valtakunnan politiikkaan. Asian voi siis nähdä niin, että kepu päättäessään pääministeristä omassa piirissään on saavuttanut sen mitä kaikki poliittiset liikkeet hamuavat: vallan ajaa läpi asioita.

Tämän taantumuksen keskellä onkin erityisen ilahduttavaa, että puolueen nuorisojärjestö, toisin kuin demari- tai kokoomusnuoret vastustavat ydinvoimaa meidän muiden tulevaisuuteen katsovien tahojen kanssa.

Minun on vaikeaa keksiä mitään hyvää sanottavaa kepulaisten ministerien hallituspolitiikasta, kansanedustajien vaalirahasekoilusta tai vaikka ympäristörikos turpeenpoltosta, jota puolue innokkaasti ajaa.

Parlamentaarisen demokratian keskeisenä piirteenä on monien oppikirjojen mukaan se, että valta-asemaan sisältyy myös vastuu. Keskustaa, Vanhasen muunneltujen totuuksien ja vaalirahasotkujen sekä tv:stä tutun poliitikotanssijan kokouspalkkiopelailut nuorten edulliseen vuokra-asumiseen tarkoitetussa säätiossa voitaisiinkin hyvin kiittää tämän keskeisen periaatteen vääräksi osoittamisesta. Elleivät sitten ensi eduskuntavaalit todista toisin...

Tästä näkövinkkelistä tulkitsemme itse pääministeri Vanhasen ehdotusta – jonka hän ehtikin jo kieltää tehneensä – lakko-oikeuden kaventamisesta. Väistyvä pääministerimme, tiukka puolueen mies, pelkää omiensa puolesta ja on jo nyt alkanut kosiskella kokoomusta seuraavia hallitusneuvotteluja ajatellen. Kuka nyt valtaansa haluaisi menettää? Demareiden ja SAK:n kuitenkin voittaessa kiistan lakko-oikeudesta Keskustankin olisi ehkä syytä ajatella toisin, ainakin jos se haluaa muistaa alkiaikaiset juurensa.

Dan Koivulaakso
Vasemmistonuorten puheenjohtaja

EKOMESSIAS

NOORA SHINGLER

JA LUOMU-USKON

ASIAT

Toimittaja **Noora Shingler**, 29, haluaa syödä jokapäiväisen leipänsä mahdollisimman vähin lisäainein. Hän ryhtyi alkuvuodesta 2008 kirjoittamaan Kemikaalicocktail-blogia, jossa hän kertoo naistenlehdistä tutuista muoti-, kosmetiikka- ja ruoka-asioista ympäristönäkökulmasta.

– Hyviä juttuideoita jäi muista töistä paljon, ja halusin päästä kertomaan tärkeinä pitämistäni asioista ihmisille. Valitsin kana-vaksi blogin, koska siellä syntyy helposti keskustelua. Haluan saada ihmiset väittelemäänkin, hän kertoo.

Kemikaalicocktailissa erityistä huomiota saavat elintarvikkeiden ja kosmetiikan kemikaalit, jotka joutuvat elimistöömme.

– Kemikaalit on toki yksittäisinä tutkittu. Mutta kukaan ei tiedä, mitä niiden yhdistelmät meissä aiheuttavat, Shingler sanoo.

Blogista on tullut hyvin suosittu: sivustolla vierailee viikoittain noin 11 000 kävijää. Harrastuksena alkaneesta blogista tuli Shinglerin palkkatyö, kun YLE yhdisti sen omaan Uusi Musta -verkkosivustoonsa. Shingler on nyt Uuden Mustan sisältövas-taava ja toimittaa myös samannimistä radio-ohjelmaa. Ekologia-aiheiden ympärillä pyörivään elämään aiheuttavat kiireitä hänelle lähiaikoina syntyvät kaksi esikoista: lapsi ja kirja. Kirja on nykynaisille suunnattu opaskirja turhien lisäaineiden välttämisestä.

Ympäristön huomioon ottaminen alkaa nykyään olla oletusarvo. Ekologisesti kestäviä valintoja tekevää ei enää välttämättä leimata ituhipiksi, vaan yhä useampia kiinnostaa luonnonmukainen elämä ja kemiallisten lisäaineiden välttäminen.

PENKOVA JOURNALISTI

Mediatuottajaksi opiskelleen Noora Shinglerin luomukiinnos-tus on peräisin niin töistä kuin henkilökohtaisesta elämästä. Hän työskenteli aiemmin Kuningaskuluttaja-ohjelmassa, missä hänen ensimmäinen juttuaiheensa oli tutkia kuluttajille ihottu-maa aiheuttaneiden terveystieteiden valmistusmateriaaleja.

Toinen ”penkovaan journalismiin” innostanut tekijä oli se, että Shinglerillä oli selittämättömiä vatsaongelmia, ja hän joutui tiukalle dieetille.

– Opin silloin tutkimaan tarkkaan kaikki tuoteselosteet. Kaupas-sa ei kulu juurikaan enempää aikaa, vaikka mieltiikin huolel-lisesti, mitä ostaa.

Shingler alkoi muutama vuosi sitten opiskella luonnonmukaista maa- ja elintarviketaloutta avoimessa yliopistossa. Hänelle tärkeintä ei ole itse opiskelu vaan tiedon saanti.

Vaikka hän on ehtinyt työskennellä monenlaisissa paikoissa vaatekaupoista päiväkotiin ja ravintolasta tehtaaseen, tiiveim-min hän on toiminut YLEn kanssa. Shingler oli YLEn ensimmäinen ympäristö-koordinaattori, ja hänen aloitteestaan muun muassa talon paperitulosteiden määrä on roimasti vähentynyt. YLE saikin Green Office -ympäristösertifikaatin maailman ensimmäisenä yleisradiona.

USKON ASIOITA

Maallikko saattaa usein olla hämmentynyt ympäristöasioiden äärellä, koska on niin monia erilaisia mielipiteitä ja tutkimustuloksia. Ketä pitäisi kuunnella ja mihin uskoa?

Shingler sanoo, ettei hänellä ole mitään yhtä tahoaa, minkä sanaa hän pitäisi Raamattuna.

– Pysin haarukseni laajasti internetiä ja lehtiä ja seulomaan niistä tietoa. Tavoitteenani on kertoa blogissani ajankohtaista tutkimustietoa esimerkiksi luomusta. Yliopistojen tutkimukset ovat melko riippumattomia, joten niihin uskallaa luottaa.

– On hyvä, että ihmiset kyseenalaistavat väitteitä. Jotkut ovat niin kriittisiä, että vaativat monta rinnakkaista tutkimustulosta, ennen kuin uskovat johonkin asiaan, hän kertoo.

Shingler myöntää, että terveystietokohdat perustuvat joskus enemmän uskoon kuin tietoon.

– Luomua ei vaikkapa voi väittää suoraan terveelliseksi. Kuluttajan valinnat ovat kuitenkin arvovalintoja. Itse pyrin suosimaan kotimaisia tuotteita ja lähiruokaa.

Shingler todella elää niin kuin opettaa.

– Blogiin syntyy helposti sisältöä, koska luomuasiat ovat minulle arkipäivää.

JO MUINAISET ROOMALAISET...

Noora Shinglerin mukaan kaikki, mitä ihminen ravinnokeeseen tarvitsee, on keksitty jo tuhansia vuosia sitten.

– Elintarvikebisnes valmistaa koko ajan toinen toistaan ihmeellisempiä tuotteita, joita kuluttajat yritetään saada haluamaan. Jotkut suoliston toimintaa parantavat jogurtit on kehitetty vain korjaamaan niitä virheitä, mitä teemme syömällä väärin. Tämän hetken trendikkäimpiä tuotteita ovat niin kutsutut superfoodit, jotka ovat huippuravinteikkaita.

Nämä superfoodit ovat – yllätys, yllätys – vaikkapa kotimaisia marjoja.

– Voisimme ottaa oppia isovanhemmemme sukupolvesta ja säilöä enemmän marjoja ja sieniä.

Shingler ihmettelee joidenkin ihmisten näkemystä siitä, että valikoidessaan ravinnokeeseen vain tiettyjä ruoka-aineita jäisi paitsi joistakin makuelämyksistä.

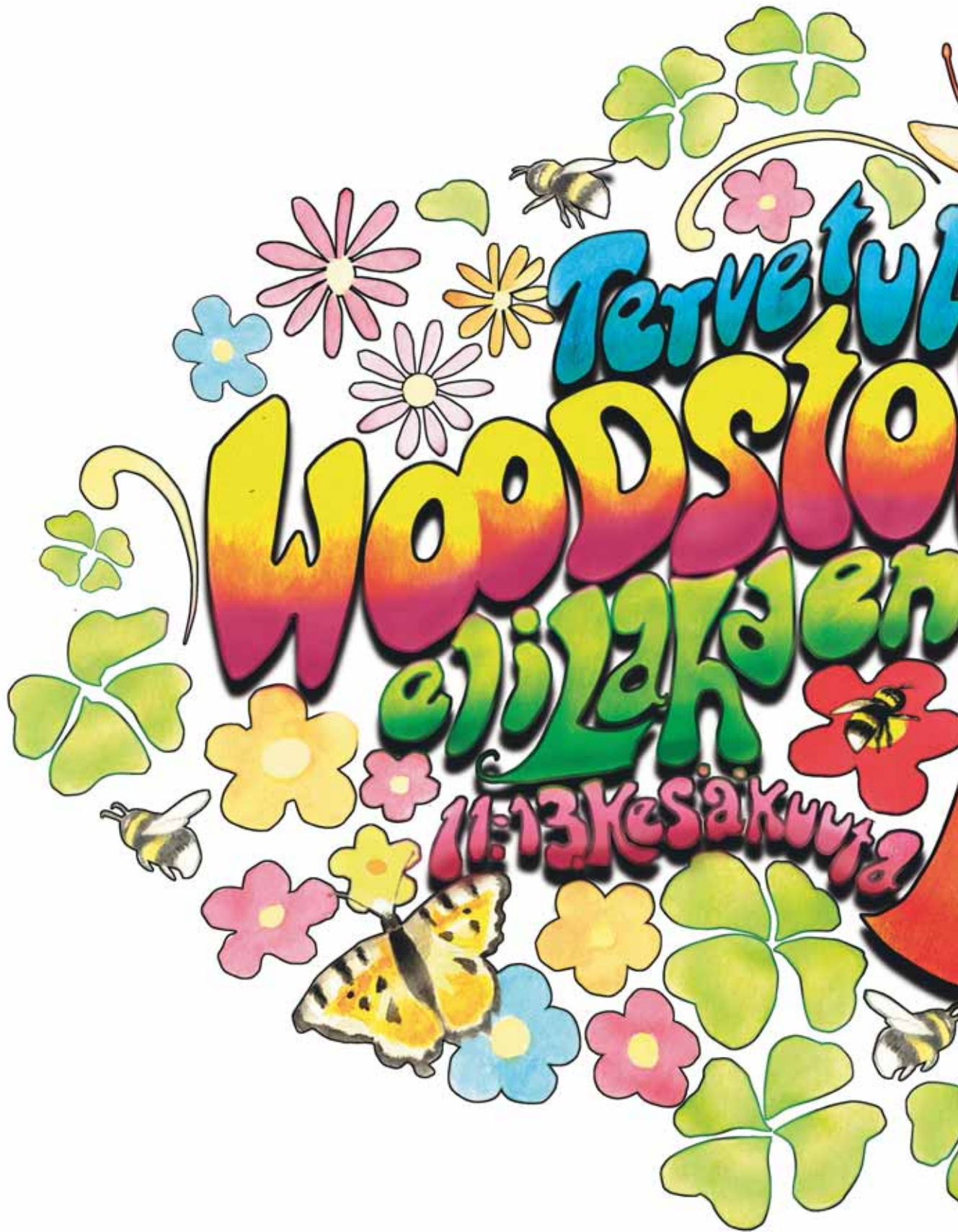
– Ei siinä menetä mitään, paitsi turhia lisäaineita. Erään tutkimuksen mukaan arkiruoassa on keskimäärin jäämiä 350 eri aineesta. Kukin tietysti syö sitä, mistä pitää.

Hän kertoo esimerkiksi luomulihan maistuvan huomattavasti tavallista paremmalta. Makuasiat ovat toki yksilöllisiä kokemuksia, mutta makutesteissä kuluttajat ovat lähes aina valinneet miellyttävimmiksi pientilojen luomutuotteet.

– Tällä hetkellä minun kovin ruokakolmikkoni on luomuhiutaleista tehty kaurapuuro, marjat ja luomumuomenat. Haluan syödä omenat kuorineen, ja luomumuomenien kuoret maistuvat oikealta, eivät vahapinnalta.

Teksti: Heli Hämäläinen

Onko tämä sinun ponnahdusla

Rock, rauha, rakkaus. Woodstock 1969 oli ponnahduslauta monille kansainvälisille rock-tähdille, Suomen Keskustan Lahden puoluekokous 2010 on samanlainen tilaisuus Suomen politiikan tulevaisuuden nimille.

Jos olet 18-30 -vuotias ja kiinnostunut siitä, mihin tämä maa on menossa, lähde Lahteen.

Kokouksen ensimmäinen päivä perjantai 11.6. on nuorten naisten ja miesten tapahtumapäivä, jolloin järjestetään neljä laadukasta tilaisuutta, esiintyjänä mm. Anna Abreu. Lauantai ja sunnuntai ovat politiikan parasta jännitysnäytelmää puheenjohtajavaaleineen.

50 eurolla pääset mukaan ainutlaatuiseen

utasi tulevaisuuden johtajaksi?

viikonloppuun täynnä politiikkaa, dramatiikkaa ja viihdettä. Hinta sisältää mm. majoituksen, ateriat ja sisäänpääsyn kaikkiin tapahtumiin. Mukaan tulee satoja omasta ja Suomen tulevaisuudesta kiinnostuneita nuoria aikuisia kautta Suomen.

Ilmoittautumiset Keskustan piiritoimistoihin.
Lisätietoja www.keskusta.fi

*Toimi heti,
ilmoittaudu
mukaan!*

Keskusta.fi

Blogista ammatti

Internet on ollut jokamiehen ja naisen arkipäivää kymmenisen vuotta. Sinä aikana media on kokenut suuren mullistuksen, jossa toiset ovat pysyneet perässä paremmin kuin toiset. Perinteiset tiedotusvälineet ovat olleet hämmennyksissä, kun nettisisältöjä on ollut vaikeaa kaupallistaa. Varsinkin Yhdysvalloissa digimedia on ajanut paperilehden nurkkaan. Mutta kuka on voittanut kilpailun? Internetin palveluiden kaupallistaminen on ollut vaikeaa myös muille kuin vanhoille mediataloille.

Indiedays aloitti blogien kaupallistamisen

Tiedonvälityksen helpottuminen on aloittanut uuden ilmiön, kansalaisjournalismin, jolla tarkoitetaan kansalaisen itsenäistä julkaisemista ja blogi-kirjoittelua netissä. Mutta voiko bloginpitäjä tienata tuotteellaan?

Jos kirjoittaja haluaa saada itselleen mainosbannereita, työt sivuston ympärillä eivät lopu koskaan. Mainosten hankkiminen on kovaa työtä, joten jos haluaa keskittyä pelkään kirjoittamiseen, on turha haikailla palkkioiden perään.

Ilmaisen kehuun toiveissa yritykset voivat tietysti lähettää tuotteitaan kokeiltavaksi, mikä tietenkin lämmittää blogistin mieltä. Viime aikoina julkisuudessa on keskusteltu ilmaistuotteiden arvostelujen objektiivisuudesta ja Ruotsissa jopa lahjojen verottamisesta.

Vuoden vaihteessa julkaistu **Indiedays-palvelu** aloitti suosittujen muotiblogien kaupallistamisen. Moni suosittu blogi oli valmis yhteistyöhön kaupallisen toimijan kanssa, kun luvassa oli korvaus kirjoittamisesta ja lupaus, ettei blogien sisältöihin vaikuteta.

Nykyisin sivustolla käy viikoittain 100 000 eri lukijaa. Mainostilaa myydään bannereissa, jotka ovat pieniä, yksittäisistä kuvista koostuvia mainoksia.

– Maksamme kirjoittajille palkkion, joka vastaa lehden freelancer-kirjoittajan tienestä. Kun kirjoittajat tekevät päivässä töitä pari tuntia, niin kyse on toki enemmänkin taskurahasta, kertoo **Indiedaysin Esa Suurio**.

Netistä perinteiseen mediaan

Blogissa on kyse kirjoittamisesta, joten hyvää tekstiä kirjoittavat blogistit voivat työllistyä perinteiseen mediaan. Esimerkiksi blogilistan kärkisijoilla keikkuvan Moumou –muotiblogin kirjoittaja **lina Moukola** toimii kolumnistina Keski-suomalaisessa.

Stella Harasek puolestaan myi runsaasti lukijoita keränneen bloginsa osaksi Olivia-lehden nettisivuja keväällä 2009. Sen jälkeen hän on myös työskennellyt Olivian paperiversion toimittajana.

Ponnahduslauta unelma-ammattiin

Monelle blogia kirjoittavalle harrastus onkin tapa näyttää taitoja unelma-alan parissa. Suomen suosituinta muotiblogia pitää tamperelainen **Niina Tapojärvi**. Tapojärven **Nelliinan vaatehuone** on mukana Indiedays-portaalissa ja kirjoittaminen on hänelle nykyisin sivutyö.

– Muotialalla työskentely kiinnostaa minua ja kontakteista tulee varmasti olemaan tulevaisuudessa hyötyä, sanoo Tapojärvi.

– Moni blogistituttuni haaveilee työllistävänsä itsensä blogin kirjoittamisella, joten silloin nettisuosio pitää pysyä kaupallistamaan tehokkaammin.

Milloin sitten Nelliinalta ilmestyy pukeutumisopas, kenkienhoitosetti tai vaatehuoneen säilytysratkaisut?

– Itsensä tuotteistaminen tuntuisi todella omituiselta, mutta parempi kun ei sano ”ei koskaan”, Tapojärvi nauraa.

Blondinbella tuotteisti bloginsa ammatiksi

Isabella Löwengripin kirjoittama Blondinbella.se on yksi Ruotsin suosituimpia blogeja. Löwengrip on kirjoittanut blogiaan 14-vuotiaasta saakka. Lakimiesissä auttoi nuorta kirjoittajaa muuttamaan harrastuksen työksi ja perusti blogin ympärille yrityksen, joka myy blogiin mainoksia.

Sittemmin Löwengrip on perustanut nettikaupan, aloittanut vain netissä esitetävän keskusteluohjelman, ja kiertää luennoimassa kouluissa ja yliopistoissa yrittäjyydestä.

Suomessa julkaistiin viime kesänä uutisia siitä, että Löwengrip ei tienakaan kuukaudessa väittämiään kymmeniätuhansia kruunuja. Pienemmätkin tulot toki riittävät elämiseen Tukholmassa. Etuoikeutettua elämästä tulee, kun aina löytyy lounaalle tarjoaja, ja vaatteita ja meikkejä kannetaan ovelle näytekapaleita niin paljon kun niitä ehtii netissä kehua. ”Naamavippiä” riittänee Stureplanin klubeille.

Tällä hetkellä Isabella kirjoittaa kirjaa ja syksyllä hänet nähdään nuorisotelokuvassa, kerrotaan neitosen nettisivuilla. Nyt parikymppinen pintallitjälä on ollut mukana Tanssii tähtien kanssa –ohjelmassa ja hänestä on tehty tosi-tv-sarja. Blondinbella kertoo olevansa myös poliittisesti aktiivinen – milloin siellä Ruotsissa taas onkaan ne vaalit?

Teksti: Kerttu Palmunen
Kuvat: Niina Tapojärvi

www.indiedays.com
www.nelliina.indiedays.com
moumou.indiedays.com/
www.blondinbella.se

PUOLUEEN SIVISTYSPOLITIIKKA ALAMÄESSÄ

Keskustan nykyinen koulutus- ja kulttuuripolitiikka on heikkoa, vaikka puolueen aate perustuu sivistykseen. Keskustanuoret vaativat siihen parannusta. Yksi askel olisi opetusministerin salkun saaminen puolueelle.

Keskusta väittää periaateohjelmassaan olevansa aatepuolue ja sivistysliike. Myös keskustanuorten arvot pohjautuvat ihmisyysaatteeseen, joka sisältää sivistyksen, luonnon hyvinvoinnin, tasa-arvon ja yhteisöllisyyden.

Keskustalaisilla on siis perinteisesti myönteinen suhtautuminen sivistyskysymyksiin, mutta todellista halua tai osaamista ei ole tällä hetkellä olemassa. Huonoa sivistyspolitiikan hoitamista kuvaa parhaiten ehkä se, että keskustalla ei ole ollut opetusministerin salkkua sitten **Marjatta Väänäsen** ministerikauden 1970-luvulla. **Tytti Isohookana-Asunmaan** ja **Tanja Karpelan** kaudet kulttuuriministereinä ovat piristäviä valonpilkahduksia, mutta isossa kuvassa niillä ei ole kovinkaan suurta merkitystä.

Ilmiötä vahvistaa paikallisten kulttuuriharrastusmahdollisuuksien näivettyminen eri puolilla Suomea, joka kertoo karua kieltä myös alueellisen sivistyksen rappiosta.

Keskustanuoret on vaatinut seuraavan hallituksen opetusministerin tehtävää keskustalle. Yhtä tärkeää olisi tavoitella myös kulttuuriministerin tehtävää sekä merkittävämpiä paikkoja kuntien opetus- ja sivistyslautakunnissa.

ONGELMALLINEN ALKIO

Moni keskustalainen osaa luetella ulkomuististaan **Santeri Alkion** keskeiset fraasit.

Kun on kysymys sivistyspolitiikasta, muistuu mieleen Alkion lausahdus "ihmisyiden kehitystarve ja sen edellytykset on pantava kaiken valtiollisen ja yhteiskunnallisen uudistuksen pohjaksi". Harvempi tulee kuitenkaan ajatelleeksi, mitä se tarkoittaa.

Mikäli asiaa peilaa aatehistoriallisesta näkökulmasta, Maalaisliitto syntyi 1900-luvun alussa talonpoikia edustavaksi poliittiseksi liikkeeksi.

Sen suurin ero verrattuna muiden maiden vastaaviin liikkeisiin oli siinä, että se omaksui kulttuuriradikaaleja ja yhteiskuntakriittisiä painotuksia. Osaltaan siksi Maalaisliitto-Keskustasta kasvoi maailman merkittävien agraaritaustainen puolue.

Myös Alkio edusti kriittisen sivistyneistön ihannetta. Kriittisyydellä tarkoitetaan sitä, että tiedon ja sivistyksen avulla pyritään yhteiskunnallisiin muutoksiin. Sivistystä ei nähdä välineenä, vaan osana tasapainoista ihmisyyttä. Näin alkiolaiseen ihmisyyssajattuun liittyy tiiviisti ajatus kokonaisuudesta, joka on monipuolisesti älykäs. Tämä vaatii myös aktiivista kulttuurin harrastamista.

Alkion kriittisen ihmisen ihanteesta on kuitenkin otettu takapakkia, ja hänen fraasejaan toistellaan ymmärtämättä sen enempää niiden merkitystä. Toinen taka-askel on ollut hallinnollisuuden korostaminen, joka on tyypillistä poliittiselle puolueelle, mutta joka on ennen pitkää äärimmäisen vahingollista. Hallinnollisuudella tarkoitetaan siis sitä, että tiedon avulla pyritään sopeutumaan yhteiskuntaan tässä ja nyt.

Tällä voidaan saavuttaa nopeita tuloksia, mutta samalla edistyksellisyys katoaa, kuten Keskustassakin on käynyt.

KUTSU KULTTUURITAISTELUUN

Ratkaisu ongelmaan on palaaminen Alkion ajatuksiin. Klassisten lausahdusten sijaan häneltä on otettava käyttöön kriittinen elämänasenne, jonka avulla keskustalla on mahdollisuus nousta kulttuuriradikaaliksi muutosvoimaksi.

Tarvitsemme yhteiskuntapoliittisia uudistuksia, jotka ottavat huomioon myös henkisen hyvinvoinnin. Myös koulutuksen ja kulttuurin edistämiseen on panostettava.

Näille uudistuksille on olemassa erityistä tilausta, kun talouskasvuun tähdännyt materialistinen ajattelu on tullut ensin sosialismin ja nyt myös globaalien talouden romahtamisen jälkeen tiensä päähän. Seuraavaksi on tähdättävä henkisen kasvun vahvistamiseen.

Keskustan aatteellinen tehtävä on taistella kansakunnan henkisen kasvun puolesta. Kulttuuritaistelu lähtee liikkeelle sisältäpäin. Keskustan on ensimmäisenä laitettava sivistys- ja kulttuuripoliittinen ohjelmatyönsä kuntoon, ennen kuin aletaan konkreettisiin toimenpiteisiin.

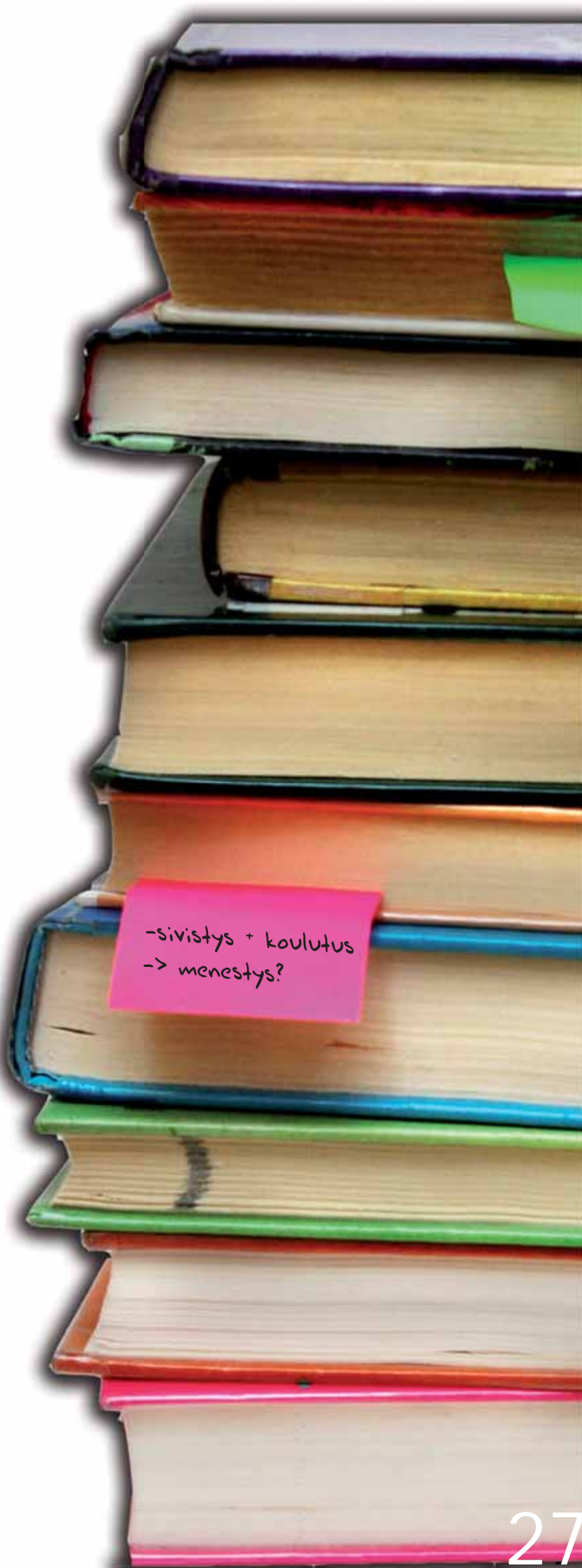
SIVISTYS SELITTÄÄ MENESTYSTÄ

- Suomen Keskustan ja tanskalaisen sisarpuolueemme Venstren poliittista menestystä voi selittää sillä, että ne ovat talonpoikaisen taustansa lisäksi olleet sivistysliikkeitä. Keskustan sisällä sivistysperinne säilyi vahvana aina **Kekkosen** ja **Virolaisen** aikoihin asti. Puolueella oli vielä tuolloin laaja-alaista koulutus- ja kulttuuripoliittista osaamista, mutta nyt se perinne on katkennut, **Seppo Niemelä** kertoo.

- Kannustaisin nuoria tulevaisuussuuntautuneeseen ajatteluun, sillä keskustalaisen aatetradition pohjalle on edelleen hyvä rakentaa sivistyspolitiikkaa, jota Suomi tarvitsee.

Niemelä on lapualainen tietokirjailija, joka on pitkän uransa aikana tehnyt merkittävän työn keskustalaisen sivistysperinteen vaalimiseksi. Vaikuttamisen lisäksi hän on kirjoittanut myös puolueen aatehistoriasta sekä sivistyspoliittisista kysymyksistä.

Teksti: Markus Ylimaa

Kevään aikana keskustalaisia valmennetaan **Kide-koulutuksissa** ympäri Suomea.

Maaseudun Sivistysliiton koulutuspoliittinen suunnittelija **Piritta Seppälä** kertoo, että tilaisuudet ovat sujuneet mallikkaasti.

– Olen ollut positiivisesti yllättynyt. Keskustaväki on aktivoitunut joka paikassa.

Erytisesti Seppälä iloitsee siitä, että myös nuoret ja naiset ovat ottaneet koulutukset omikseen. Esimerkiksi Ulvilan koulutuksen kahdestakymmenestä osallistujasta lähes puolet oli nuoria.

Osallistujien ikähaarukka on ollut 16–70 -vuotta, joten keskustalaiselta järjestökentältä koulutuksista ovat puuttuneet vain Vesaiset.

Kide-koulutukset rakentuvat kaikille yhteisistä sekä vapaavalintaisista osuksista.

– Tilaisuuksissa käydään aina läpi paikallinen tilanne ja mietitään, millä tavalla toimintaa voitaisiin kehittää eteenpäin, Seppälä sanoo.

Vapaavalintaisista osista yksi suosituimmista on ollut viestintä, jota on ainakin osittain käyty läpi useimmissa tilaisuuksissa.

Myös tulevia eduskuntavaaleja on pohdittu, jos piiri on niin halunnut. Näin on toimittu esimerkiksi Pirkanmaalla, jossa vaaleja on käsitelty joka valmennuksessa.

– Varsinaiset eduskuntavaalikoulutukset tulevat ensi syksynä, Seppälä huomauttaa.

Tällä hetkellä Kide-koulutukseen osallistuneita keskusta-aktiiveja on jo yli 200.

Yksi heistä on Alavieskasta kotoisin oleva **Tuija Tikkanen**, joka osallistui koulutukseen Sievissä.

– Koulutus oli mielenkiintoinen kokonaisuus, vaikka asiat olivat suhteellisen tuttuja. Seassa oli myös niitä ”ai niin”-elämyksiä.

Erytisesti Tikkasen mieleen oli koulutuksen aateosio, joka on niin ikään ollut yksi koulutusten suosituimmista aiheista.

– Kun kävin katsomassa netissä muita osioita, siellä oli vaikka mitä mielenkiintoista. Koulutuksiaahan voisi käydä vaikka useamman, Tikkanen miettii.

Koulutukset ovat Maaseudun Sivistysliiton suunnittelemia. Koulutussuunnittelijan mukaan ne ovat lähteneet liikkeelle tarpeesta.

– Tarkoituksena on kouluttaa koko keskustakenttä. Haluamme mennä sinne, missä keskustalaiset ovat eli tarjoamme koulutusta pienilläkin paikkakunnilla, Seppälä painottaa.

Koulutusten yksi päämäärä on keskustalaisten järjestöjen yhteistyön lisääminen.

– Esimerkiksi kunnallisjärjestö ei aina välttämättä ymmärrä, että alueella on myös keskustalaisia ja -nuoria, Seppälä toteaa.

Tikkanen vahvistaa, että tilaisuudessa heräsi ajatuksia Alavieskan ja Sievin välisestä yhteistyöstä.

– Ainakin kuntien välillä voisi vaihtaa kokemuksia asioista, jotka toimivat tai eivät toimi.

Kaikkiaan Kide-koulutuksia kertyy kevään aikana noin 50 eri puolilla maata. Lisää tilaisuuksia on luvassa syksyllä.

– Tämä on päivitettyä, laajennettua ja uudella tavalla organisoitua järjestökoulutusta, Seppälä kiteyttää.

Periaatteessa valmennuksissa pyörivät samat aiheet kuin aiemminkin järjestökoulutuksissa, mutta mukana on myös uutta, kuten sosiaalisen median käyttöä.

Kide -koulutuksia on tarkoitus järjestää yhtä laajasti joka toinen vuosi.

Nuoret innostuivat koulutuksista

Keskustanuoret ovat ottaneet Kide -koulutusten järjestämisissä aktiivisen roolin. Esimerkiksi Pohjois-Pohjanmaan viidestä valmentajasta peräti kolme on nuoria. Myös Lapissa kouluttajista valtaosa on nuoria.

Rovaniemeläinen **Mari Mäki** kertoo halunneensa valmentajaksi mielenkiinnosta.

– Olen tunnistanut tarpeen tällaisille koulutuksille, kun olen muutaman vuoden pyörinyt kentällä katsomassa touhua.

Varsinais-Suomen ja Satakunnan alueella koulutuksia vetävä **Matias Ollila** sanoo lähteneensä mukaan, kun hänet kutsuttiin kouluttajaksi. Kävi niin, että hän innostui asiasta.

– Onhan tämä myös hieno tilaisuus tavata uusia ihmisiä ja kouluttautua itsekin.

Kaikkiaan valmentajia on koulutettu 32. Kunkin koulutuksen valmentaja valitaan paikkakunnan tarpeen ja sijainnin mukaan, sillä valmentajilla on luonnollisesti erilaisia erityisosaamisia.

Mäki kertoo, että nuoret kouluttajat mahdollistavat uudenlaiset ajattelutavat, koska he uskaltavat kyseenalaistaa vanhat ja pinttyneet tavat tehdä järjestötyötä.

Mäki on pitänyt tähän mennessä yhden koulutuksen, joka järjestettiin Posion ja Ranuan keskustalaisille.

– Alkuun vähän mietitytti, millä tavalla vanhat suhtautuvat nuoreen kouluttajaan, mutta kaikki meni hyvin. Kerroin rehellisesti, etten yritäkään tietää kaikesta kaikkea. Varsinkin kun koulutuksen aiheet ovat hyvin paikallisia.

Molemmat nuoret valmentajat kehuivat Maaseudun Sivustysliiton tuottamaa koulutusmateriaalia.

– Sisältö on erittäin hyvää ja sitä on riittävästi, ellei jopa liikakin, Ollila pohtii.

Mäki kiittelee, että koulutuksia on helppo järjestää, kun taustalla on kunnollinen organisaatio, jolta saa materiaalia ja tukea.

Myös saatu palaute on ollut innostunutta. Tosin Lapissa osallistujat harmittelivat, etteivät paikalle saapuneet ne henkilöt, jotka olisivat koulutusta eniten tarvinneet.

– Vain uudistuksille ja kehittämiselle vastaanottavaiset olivat paikalla, Mäki harmittelee.

Sekä Varsinais-Suomessa että Lapissa suurin osa Kide-koulutuksista pidetään vasta syksyllä.

Teksti: Henna Ruokamo, kuvat: Sanna-Mari Talala

Knoppioppi

1. Silmän pupilli laajentuu 45 % nähdessään jotain miellyttävää.
2. Selkä edellä maalin tullaan ainakin kolmessa urheilulajissa: selkäuinnissa, soudussa ja köydenvedossa.
3. Ainoa ruoka, mikä ei pilaannu, on hunaja.
4. Eiffel-torni on kesäisin 15 cm pidempi.
5. Miehet käyttävät keskimäärin 145 päivää elämästään parranajoon.

JULKAISE, olet siis olemassa

On jatkuva trendi, että sosiaalisen median merkitys kasvaa politiikassa. Tämä on näkynyt vaaleissa ja niiden välillä 2000-luvun puolivälistä lähtien. Muutos on ollut rajua: vuonna 2005 poliittisia blogeja oli listauspalvelu Blogilistassa kourallinen, nyt aktiivisia blogeja on useita satoja.

Elektroniikkayritys Applen pääjohtaja **Steve Jobs** totesi pari vuotta takaperin, että verkon tulevaisuus on pienissä sovelluksissa (Apps), jotka ovat yhteydessä toisiinsa. Tämä on jo todellisuutta: twiittien julkaisu, delicious-linkit tai rss-syötöt Facebookissa tai blogissa saa automaattisesti ja sisältöjä voi jakaa ristiin. Pienistä puroista syntyy voimakas viestintäkone.

Julkaisemislustat

Poliitikko, joka ei kirjoita, ei ole olemassa. Blogi on tähän erinomainen ratkaisu: julkaisu on välitöntä ja palautekynnys lukijoilla alempana. Liiallisen itsetietoisuuden tai pelon omasta riittämättömyydestä voi heittää suosiolla nurkkaan. Nuorena on luvallista innostua ja virheitä me kaikki teemme.

Blogi ei ole pelkkä mielipidepalsta. Se voi olla poliitikon paras kaveri: tiedon jalostamisen, jakamisen ja itseoppimisen väline. Kirjoittaessa voi selvittää ja jäsentää omia ajatuksiaan, kokeilla

ideoita sekä parantaa itseilmaisuaan. Tästä on hyötyä tulevaisuudessa muutoinkin.

Toinen pääasiallinen julkaisukanava ovat miniblogit kuten Twitter, Jaiku tai Qaiku. Minibloggaus on periaatteessa kuin Facebookin statuspäivitys, mutta sillä erotuksella, ettei kavereita voi valita. Viestipituus on 140 merkkiä, eli lyhyen tekstiviestin verran. Miniblogilla voi tukea blogia ja kotisivustoa linkittämällä uudet kirjoitukset ja muualla ilmaistut mielipiteet. Kiinnostavien artikkelien ja kuvien linkittäminen on hyödyllistä.

**Poliitikko,
joka
ei kirjoita,
ei ole
olemassa.**

Verkkoidentiteetti

Verkossa toimiessa kannattaa olla varovainen. Tekstit on helppo löytää jälkeinpäin ja ajatus "mitä kirjoittaa verkkoon, jää verkkoon" on osittain paikkansapitävä. Suhteellisuudentaju kannattaa muistaa: virheet ovat osa oppimisprosessia.

Olellaisinta on oman verkkoidentiteetin hallinta. Julkisessa tilassa olevat faktat on helppoa nivoa yhteen, joten on tärkeää päättää mitä tietoa haluaa jakaa ja kertoa itsestään. Blogien, julkisten profiilien, mielipidekirjoitusten ja linkkiviitteiden on syytä muodostaa johdonmukainen ja eheä kokonaisuus.

ladygaga

Just saw three little monsters walk out of a chapel across the street from arena. Pre-monsterball confession or Easter? AMAZING. SO TWISTED.

2:15 AM Apr 5th via web

Alejandro is on the radio, fuck it sounds so good we did it little monsters

11:21 PM Apr 3rd via web

http://www.youtube.com/watch?v=RJbQUTYafdM&feature=player_embedded Ah, the good old days. Who says you can't make a music video for a BBQ

5:38 PM Apr 2nd via web

Verified Account

Name Lady Gaga
Location New York, NY
Web <http://www.ladygaga.com>
Bio vampire grilz official little monster gear

151,822 following **3,474,436** followers **54,488** listed

Tweets 313

Favorites

Following

Verkossa aika kutistuu: kuukauden vanhan bloggauksen sisältävä blogi on kuollut blogi.

Provosointi on luovallista, jopa suotavaa

Blogin perustaminen ei itsessään tuo lukijoita. Lanseeraamisen yhteydessä on huolehdittava muutamasta asiasta: mainonnasta sosiaalisessa mediassa ja linkitys blogeja listaaviin palveluihin kuten Blogilistaan. Yhtälailla muiden blogeja kommentoimalla kertalukijoiden määrä lisääntyy.

Sisältö ratkaisee lukijoiden uskollisuuden ja verkostojen kehittymisen. Räväkkyys, oikeelliset faktat ja reagoivuus ovat sisällöntuotannon alfa ja omega. Palautteeseen vastaaminen on tärkeää, se on toisen kunnioittamista. Verkossa aika kutistuu: kuukauden vanhan bloggauksen sisältävä blogi on kuollut blogi.

Linkit lyhyine ja iskevine sitaateineen omaan Facebook-profiiliin on todettu toimivaksi keinoksi houkuttaa lukijoita. Ajoitus on syytä harkita tarkoin: mieluummin aamulla kuin illalla, mutta parhaiten iltapäivällä kun ihmiset tulevat kotiin. Iltapäivälehdistä tuttu räväkkä otsikointi on suositeltavaa.

Verkkovaihtaminen on kokonaisuus. Aitous, osaaminen ja omaperäisyys hohkaavat teksteistä läpi, valheellisuus ja itsetietoisuus vielä voimakkaammin. Ole rohkeasti oma itsesi. Et ole virkamies, olet poliitikko.

Kun kirjoitat, kirjoita tekstiä, jota itse haluaisit lukea.

Teksti: Tuomo Järvelä

Verkkopolitiikan muistilista

Facebook

Maailman suosituin sosiaalinen yhteisö. Minibloggien tai blogin syötteiden yhdistäminen parantaa näkyvyyttä. Yksityisyys-asetukset kannattaa asettaa huolellisesti. Kaiken ei tarvitse näkyä kaikille.

Wordpress

Blogin perustaminen on helpoin tapa viestiä massoille. Muista, sinua ei löydetä, sinun on tultava esille. Erotuttava ja markkinoitava.

Rss-syötelukijat

Tapa seurata muiden blogeja yksinkertaisesti ja nopeasti.

Qaiku, Twitter

Miniblogeilla tiedon jakaminen onnistuu nopeasti. Hyödyttää opiskeluita, politiikkaa ja keskustelua.

Tinyurl

Palvelu, joka lyhentää pitkän URL-osoitteen lyhyeksi, helposti jaettavaksi. Twitterissä kätevä.

Mikä sosiaalinen media?

Sosiaalisen median voi jakaa karkeasti kolmeen ryhmään:

- 1) Sisältöjä omaavat palvelut kuten blogit, videoblogit, valokuva-albumit ja kotisivut
- 2) Tiedonvälitykseen käytettävät palvelut kuten Twitter, Qaiku ja delicious
- 3) Yhteisöjä kokoavat palvelut kuten Facebook, keskustelupalstat ja blogialustat kuten Oma Sana ja Uusi Suomi.

Elämän kaikissa vaiheissa

Juha Alanderin, 29-vuotiaan tuoreen papin, elämänpolku on kulkenut Pirkanmaalta Joensuun kautta pohjoiseen, Sodankylään, mistä löytyi vs. kappalaisen virka. Kansainvälistä politiikkaa tuli ensin opiskeltua kandin tutkinnon verran, mutta teologinen vei lopulta voiton.

Teologia kiinnosti minua jo lukiossa, mutta pohdin, onko-
han minusta papiksi. Ajattelin kaikkien pappien olevan entisiä seurakuntanuoria. Opiskeluaikana toimin keikkasuntiona, tutus-
tuin kirkon työhön, autoin pappeja "backstagellä". Näin, että tavallisia ihmisiä nämä ovat.

Ystävät ovat suhtautuneet ammattivalintaani hyvin. Joitakin ennakkoluuloja olen tietysti kohdannut. Joku voi kuvitella, että papit istuvat vain synkässä kammiossaan ja lukevat Vanhaa Testamenttia kynttilänvalossa. Esimerkiksi osallistumiseni VPK:n toimintaan oli kuulemma aiheuttanut hämmennystä. Tohditaanko enää kertoa uskallettuja vitsejä ja muuttuuko tämä homma nyt pelkäksi virrenveisuksi?

Papin työssä ovat mukana ihmiselämän kaikki vaiheet. Pappi-
han kohtaa ihmisiä erityisesti suurten elämänmuutosten äärellä, kuten vihittäviä aviopareja tai läheisensä menettäneitä omaisia. Vihittävillä painotan avoimen puhumisen kulttuuria sekä anteek-
sipyttämisen ja anteeksiantamisen merkitystä. Kuoleman edessä sitä on kyllä aika hiljaista ja nöyrää poikaa. Silloin täytyy turvau-
tua

Raamattuun. On tärkeää olla
aidosti läsnä ja koet-
taa elää mukana.

En ole tottunut
kuolemaan, eikä
siihen pidäkään
suhtautua liuku-
hihnatyönä.

Kirkolla
on tietysti
nykypäivänä
edessään
suuria haasteita.

Mielestäni vastaus
kirkosta eroamiseen ja

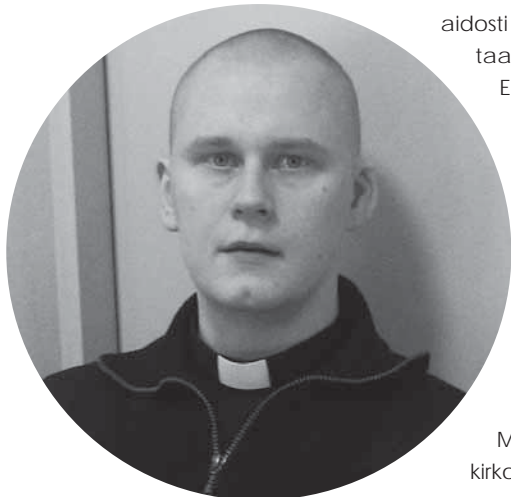
yhteiskunnan maallistumiseen löytyy siitä, että yhtäältä meidän on julistettava muuttumatonta, vapauttavaa evankeliumia Kris-
tuksesta, mutta toisaalta meidän on osattava puhua tämän ajan ihmisten kieltä. Uudenlaisten jumalanpalvelusmuotojen myötä
voisi syntyä erilaista pyhyden tunnetta. Evankeliumin levittämi-
nen ei saa koskaan kangistua kaavoihin.

Hengellisyys on Suomessa edelleen kova, mutta hengeli-
siä kokemuksia haetaan enemmän esimerkiksi Kaukoidän uskon-
tojen parista. Kirkon on pidettävä kynnyksensä matalana, jotta
ne nuoret, joilla kristinuskon ilosanoma kiinnostaa, uskaltavat tulla
mukaan. Seurakunnan työntekijät eivät saa vaikuttaa miltään
normaalielämästä vieraantuneilta friikeiltä.

Pohjois-Suomi on työni kannalta kyllä kiitollista seutua. So-
dankylässäkin 98 prosenttia väestöstä kuuluu evankelisluter-
ilaiseen kirkkoon. Kyllä se jo kertoo paljon. Kirkon penkki on
täällä täydempi ihan tavallisena perussunnuntaina kuin suurissa
kaupungeissa. Yleensäkin olen viihtynyt Lapissa hyvin. Kun tänne
tulee nöyrällä mielellä, niin täällä on helppo elää. Lähimmäi-
sestä välittäminen on yhä arvossaan. Naapurin mummon perään
katsotaan ja huomataan, jos vaikka potkukelkka ei ole pariin
päivään liikahtanut talon edestä mihinkään.

On sanottu, että Lapissa on kolme kovaa koota: kirkko, Kek-
konen ja kommunismi. Itse en seurakuntapappina halua lähteä
poliittiseen elämään, vaikka minulla onkin tietty puoluekanta.
Pidän kuitenkin hyvänä, että kristityt osallistuvat politiikkaan.
Kristittyinähan olisi helppo elää siten, ettei huolehdi tämän ajan
vääryyksistä, vaan odottaisi vain tulevaa taivaallista iloa. Jeesus
kuitenkin opetti auttamaan heikompiosaisia ja uskon, että
vakaumukselliset kristityt voisivat tuoda hyviä arvoja yhteiskunnan
päätöksentekoon.

Teksti: Janne Kisanlahti

Liisa goes

Nippon

Nuoren Keskustan uuden **Ulkosuhteet -palstan** aloittaa Japanissa vaikuttava kasvatustieteilijä **Liisa Ansala**.

Tokiossa Ansala työskentelee Suomen Japanin Instituutissa ja Suomessa istuu Rovaniemen kaupun-ginvaltuustossa ja Keskustan Lapin piirin varapuheenjohtajana

PERSPEKTIIVIÄ POLITIikkaAN

Maisteriopintojen työharjoittelu - mikä ihana syy matkustaa Japaniin. Sopeutuminen kahdeksan miljoonan asukkaan Tokioon, joka koostuu 23 kaupungista, on tapahtunut vaivatta. Olen nauttinut jokaisesta päivästä ja oppinut uutta.

Hallitsen jo japanilaisen bisnestapaamisen tavan, jossa käyntikortti ojennetaan kahdella kädellä ennen tapaamisen alkua. Osaan myös pestä käteni asianmukaisesti ennen temppele-alueelle menoa. Tiedän, että syömäpuikkoja ei saa laittaa riisikulhoon pystyyn, eikä soijaa saa kaataa riisiin: ensimmäinen tarkoittaa kuolemaa ja jälkimmäinen köyhiä perheolosuhteita. Ymmärrän myös, ettei nainen voi haaveilla Japanissa urasta, koska naisen tehtävä on hoitaa perhettä. Japani on täynnä toinen toistaan oudompia tapoja, ja niitä taitamaton on paikallisille barbaarimainen.

Työharjoittelu tai vaihto-opiskelu ulkomailla antaa tilaisuuden saada toisenlaisia näkökulmia myös politiikkaan. Koska Japanissa nuorisopolitiikka on tuntematon käsite, muistan taas sen tärkeyden. Osaan nyt myös arvostaa julkisin varoin tuettua ja käyttäjälle kohtuuhintaista joukkoliikennettä. Myös Keskustanuorten kampanjointi ydinvoimaa vastaan saa pontta japanilaisesta energiantuotannosta, täällä nimittäin sähköä tuotetaan kotitalousjätteitä polttamalla.

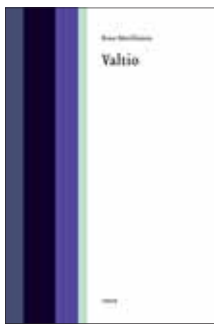
Perspektiivin lisäämiseksi ei välttämättä tarvitse lähteä toiselle puolelle maapalloa, ja matkustaminen vaikkapa Suomessa ajaa saman asian. Kuntavaalien 2008 jälkeen monet lehdet kohisivat muualla kuin valtuustopaikkakunnalla asuvista valtuutetuista. Kotikuntalain mukaan henkilön kotikunta on se, jossa hän pääasiassa asuu. Vaalikelpoisuus taas määräytyy kotikunnan mukaan. Lakien vääränlainen tulkinta voi olla ongelma erityisesti nuorille, ja estää politiikan yhdistämisen näkökulmien kartuttamiseen. Esimerkiksi moni nuori poliitikko asuu opiskelupaikkakunnallaan, ollen kuitenkin valtuutettuna muualla.

Ilman tätä työharjoitteluani Japanissa olisin varmasti sama Liisa kuin ennenkin. Olisin kuitenkin näitä näkemyksiä, kokemuksia ja kulttuurien tuntemusta köyhempi. Ehkäpä näkemykseni politiikkaan olisi yksipuolisempaa. Joskus täytyy käydä muualla, jotta silmät aukeavat, mutta takaisin palaaminen on aina hyvä asia. Kuntavaalien jälkeen Rovaniemellä uutisoitiin, että Ansalan osoite löytyy Helsingistä, jossa vietin muutamaa opiskelijapolitiikan täyttämää vuotta. Arvatkaapa mitä? Nyt se osoite löytyy Japanista.

Liisa Ansala

Hauska testamentti

Rosa Meriläinen on pohtinut valtioppiaan siitä hetkestä, kun lauteellinen lähihoitajaopiskelijoita tuijotti Meriläistä kysyvästi sen jälkeen, kun hän oli kertonut opiskelevansa valtio-oppia. Määrittelemisen vaikeus lienee tuttua monelle yhteiskunnallisesti aktiiviselle nuorelle.

Meriläisen Valtio on suora ja hauska politiikan peruskäsitteiden kuvaus. Nimi on muakaelma Platonin tunnetuimmasta teoksesta, Valtiosta. Meriläisen punaisena lankana on määritellä klassiset käsitteet omalla tavallaan, mutta mukana on myös elämäkerrallisia pilkahduksia. Kirja muistuttaa entisen aktiivin testamenttia. Hyvästä lähdeluettelosta huolimatta Valtio on ennen kaikkea politiikan ja entisen Vihreän liiton kansanedustajan kirjoittama kattava teos politiikasta, ja kuuluu tietokirjallisuuden sijaan mielipidekirjallisuuteen.

On vaikeaa olla hauska ja uskottava samaan aikaan. Kirjailijan tyyli on epämuodollinen ja persoonallinen, mikä on joillekin liikaa. Helsingin Sanomat lyttäsikin akateemiseksi kirjallisuudeksi ymmärtämänsä teoksen ja kutsui Meriläistä puolueensa imago-ongelmaksi. Väliäkö tuolla, sillä kirja on hauska ja oivaltava. Meriläinen on halunnut kertoa oman valtio-oppinsa ja onnistuu siinä, koska eihän kukaan voi kiistää hänen kokemuksiaan.

Sisällön ainoa johtava lanka on peruskäsitteiden määrittely. Tekstistä nousee esille paikallistason ja yksilön aktiivisuuden korostaminen. Meriläinen painottaa, että politiikkaa on

kaikkiällä ja se on jokaisen velvollisuus. Osallistumisen helpottamiseksi kirjassa on erilaisia konkreettisia, käytännönläheisiä tehtävälistoja eri ryhmille.

Kirjoittajalla on ajatuksia, joita on vaikea sisäistää. Hänen mielestään kansaa ei voi olla, koska mikään yksittäinen asia ei voi yhdistää todella suurta joukkoa. Siksi ei ole kansan tahtoa, eikä kukaan voi edustaa ketään. Kun on päässyt näistä kohdista yli, voi vaikka keskittyä runsaisiin esimerkkeihin ja hilpeään tekemisen meininkiin, josta moni voisi ottaa oppia. Miksei siirtoäänijärjestelmää voisi harjoitella vaikka valitsemalla Suomen parasta bändiä? Myös nokkelista kielikuvista, kuten "keskivertotutkijan oraakkelimainen munkkilatina", tai anekdooteista voi nauttia. Tiesittekö, että kansanedustajan änkyryyden mittari on talousarvioaloitteiden määrä?

Eduskunnan jättänyt poliitikko uskaltaa paljastaa rohkeasti kansanedustajan arkea. Hän sanoo suoraan, ettei hänellä ollut joskus aavistustakaan, mistä oli päättämässä. Vastoinkäymisiäkin voi kuvailla tavallisia vaalikirjoja avoimemmin.

Kirjaa voi suositella yhteiskunnallisesta toiminnasta kiinnostuneille. Maailmankuvasta riippumatta monet asiat tuntuvat poliittisesti aktiivista nuoresta tutuilta, ja jokainen lukija löytää varmasti itselleen jonkin käyttökelpoisen ajatuksen.

Rosa Meriläinen: Valtio. Teos. 381 s.
Arvostelu: Tiina Juujärvi

Rohkean rippilahja

Pertti Jarlan Fingerpori - Heräämisopas julkaistiin maaliskuussa. Perusideana Heräämisopasta tehdessä Jarlalla oli kirjoittaa kilttiin sävyyn Jeesuksesta.

Jarla koki, että hengelliset hahmot, jotka nostetaan jalustalle, olivat oiva kohde uudelle kirjalle. Vaikutteita Jarla on kirjaansa poiminut lähipiiristään sekä brittiläisen komediaryhmä Monty Pythonin tuotannosta.

Suurimmalta osin kirjan huumori perustuu tuttuihin raamatun tapahtumiin, hahmoihin ja viesteihin. Monessa stripeissä ilmais-

taan asia kirjailimellisesti, jolloin se tuntuu hulvattoman hauskalta.

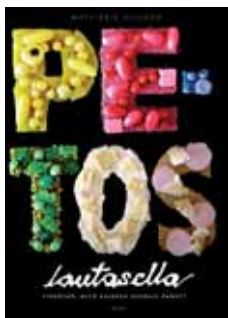
Jarla kuvaa kirjassaan päähenkilön, Jeesuksen, sympaattisena ja ihmisläheisenä hahmona ja osoittaa miten Jeesus voi kuulua erittäinkin erilaisten ihmisten elämään eri tavoin. Siksi kirja onkin Jarlan mielestä vaikkapa hyvä rippilahja sellaiselle, jolta löytyy pilkettä silmäkulmasta.

Entä seuraavan kirjan aihe?

"Mielenkiintoista olisi toteuttaa länsimaisen historian suurimmat mullistukset sarjakuvina", toteaa huumorintajuinen Jarla.

Pertti Jarla: Fingerpori - Heräämisopas. Arktinen Banaani. 64 s.
Arvostelu: Salla Airaksinen

Takaisin kotiruokaan

Kun **Mats-Eric Nilssonin** kirja *Petos lautasella* ilmestyi muutama vuosi sitten Ruotsissa, se herätti laajaa keskustelua. Kirjan pääajatuksena on paljastaa lisäaineiden vaarat ja kannustaa kuluttajia syömään tavallista kotiruokaa. Nilsson käsittelee aihetta eri näkökulmista, amerikkalaisista tv-aterioista uusimpaan bisnekseen, terveystuokiiin.

Ruuan laatu alkoi aikanaan heiketä teollistumisen ja asenteiden muutoksen myötä. Kirjassa kerrotaan 1950-luvulla ilmestyneestä keittokirjasta, jonka ohjeet koostuivat pelkistä säilykkeistä. Perinteistä kotiruokaa alettiin vähitellen korvata nopeilla eineksillä.

On pysähdyttävää, että länsimainen kuluttaja syö vuodessa 6-7 kiloa lisäaineita. Aineilla pidennetään tuotteen elinikää ja yritetään palauttaa jotain, mitä on menetetty aiemmassa valmistusprosessissa. Ruuasta tulee usein energiapitoista, muttei ravinteikasta. Yleisimpiä lisäaineita ovat väriaineet ja makeutusaineet, joista viimeksimainittuja lisätään yllättäen jopa suolaisiin tuotteisiin, kuten keittokinkkuun ja eineksiin. Kirjassa kerrotaan myös Suomessa keskustelua herättäneestä arominvahventeesta, natriumglutamaatista, jonka käyttö lopetettiin Espoon kouluissa viime syksynä.

Kirjan lopussa on tietoa elintarvikkeiden säilymisestä ja vihannesten satokausista, sekä kaikki E-koodit. Niiden lisäksi on koottu lista joistakin suomalaisista puhdasta ruokaa tarjoavista tuottajista. Sieltä löytyi myös pienen kotipaikkakuntani asukkaiden lempileipomo. Sieltä saatu luomurieska on niin hyvää, ettei ole väliä onko ostaja tiedostava kuluttaja vai ei.

Mats-Eric Nilsson: Petos lautasella (Den hemlige kocken), suom. Tuulikki Valta. 309 s. WSOY.
Arvostelu: Tiina Juujärvi

Tabut kuvitettuna

Ruotsalainen **Malin Biller** on tehnyt sarjakuvia jo 12 vuotta ja hän onkin ollut jatkuvasti ruotsalaisen lukijakansan suosiossa. Billerin kirja *Ilobilleri* löytyy nyt myös suomennettuna. Billerin tyyli puida sukupuolten, rotujen ja arvomaailmojen välisiä tabuja, on monen makuun härski. "Vanhemmat ruotsalaiset miehet pitävät sarjakuviani liian rivoina ja raakoina. En kuitenkaan mieli sitä piirtäessäni, vaan

teen sitä mikä on mielestäni hauskaa", kertoo Biller. Billerin ystävien keskuudessa jaksetaan vitsailla hänen siviilisäädylleen. Hän nimittäin elää avoliitossa, "synnissä", papin kanssa ja mikä parasta, he jakavat samanlaisen huumorintajun!

Malin Biller: Ilobilleri. Arktinen banaani. 64 s.
Arvostelu: Salla Airaksinen

Poets of the Fall - Twilight Theater Playground Music

Poets of the Fallin suosio on vankka. Yhtyeen 17. maaliskuuta julkaistu Twilight Theater myi kultaa alle viikossa ja levy debytoi tuoreella albumiistalla ykkösenä. Kyseessä on Poets of the Fallin neljäs omakustanteena julkaistu albumi ja myös kaikki yhtyeen aiemmat levyt ovat saavuttaneet Suomen virallisen albumiistan ykkössijan.

Twilight Theater levyllä Poets of the Fall palaa selkeästi debyyttialbuminsa tunnelmiin. Levyn anti on edelliseen verrattuna herkempää ja kevyempää, fiilistely musiikkia. Toki levyiltä voi poimia pari selkeästi hittiainesta sisältävää kappaletta, mutta mihin on jäänyt bändin aikaisempi meno ja meininki??

Tulevat keikat löytyvät:
<http://suomi.poetsofthefall.com/keikat/>

Tulevat keikat löytyvät:
<http://suomi.poetsofthefall.com/keikat/>

Eläkeläiset - Humpan Kuninkaan Hovissa Stupido Records, Playground Music

Eläkeläiset, tuo Euroviisujemme kaunistus. Yhtye on tullut tunnetuksi maailmalla tunnettujen yhtyeiden ja artistien musiikkia lainaavana rallattavana piristyksenä festareilla. Vuonna 1993 ensi esiintymisensä teh-

nyt Joensuulainen yhtye on päässyt pitkälle varsininkin viime vuosina. Jo vuodesta 1996 on yhtye kiertänyt Saksassa esiintymässä ja siellä suosio on jopa suurempaa kuin Suomessa. Humpan kuninkaan Hovissa on Eläkeläisten toinen albumi ja on sitä parasta itseänsä. Levyllä löytyy mm. yksi yhtyeen suosituimmista kappaleista, Humppaa tai kuole (2 unlimited - No Limit).

Tämä albumi kuuluu ehdottomasti jokaisen humppaajan levyhyllyyn!

Tulevat keikat voit tsekata:
www.humppa.com/keikat

Kirjoittaja on paljasjalkainen mäntsäläläinen, ties kuinka monennen polven järjestöihminen, kätevä emäntä, tarkka-korvainen musiikinharrastaja ja päättäväinen äidinkielenopettajaopiskelija Jyväskylän yliopistossa.

Kuka olet ja mitä syöt?

Milloin viimeksi kirjoitit jonkun ystäväkirjaan? Oliko ystäväkirjan tärkeiden kysymysten joukkoon jo lisätty kysymys, mitä syöt?

Ruoasta on tullut yksi meidän sukupolven merkittävimmistä määrittäjistä – enkä nyt puhu pullamössösukupolvesta.

Nykyaikainen tiedostava nuori ei välttämättä nouse barrikadeille tai heiluta lippua kulkueissa, vaan hän nostaa ostoskoriinsa vain reilua ja luomua ja heiluttaa avainlippumerkittyjä tuotteita.

Syömiseen liittyvät valinnat ovat poliittisia kannanottoja. Sen lisäksi, että ravinnolla vaikuttaa huomattavasti omaan elämään, sillä vaikuttaa monen muunkin elämään. Valitsemalla tietyn tuotteen voi kannattaa mieluista tuottajaa. Pääministeri Vanhanen halusi varmistaa Valion maidon saatavuuden lähikaupastaan, minulle taas kelpaa vain kotimainen lähikurkku, oli sen hinta mikä hyvänsä.

Isovanhempamme söivät mitä saivat ja opettivat tyytymään siihen. Vanhempiemme ikäluokka puolestaan pääsi tutustumaan vieraisiin ruokakulttuureihin ja eksoottisiin herkkuihin. Kaikkea piti ennakkoluulottomasti maistaa. Ruoasta tuli statussymboli: hienossa perheessä syötiin vain kokilihaa. Ja olihan paljon hienompaa mennä kysymään kaupasta pitahayaa kuin puolukoita.

Nyt omaa itsekuria ja hyvyttä ihmisenä voi näyttää sillä, mitä tarjottimelleen kasaa. On melkein pä muotia kieltäytyä joistakin ruoka-aineista ja suosia toisia. Kaikkea ei tarvitse enää syödä, ei, koska se on epäterveellistä, epäeettistä, epäreilua, epäsuomalaista, epäsovipaa tai epämieluisia. Meillä on varaa valita, ja nämä valinnat eivät ole nirsoilua.

Ruoan problematisointi vaikuttaa olevan enimmäkseen naisten juttu. Miehet syövät, kun naiset vielä puhuvat syömisestä. Tutustuin vastikään tutkimukseen, jossa oli kartoitettu korkeakouluopiskelijoiden ruokailutottumuksia. Sen mukaan miehistä jotakin erityisruokavaliota ilmoitti noudattavansa noin joka kymmenes,

naisista yli kolmannes. Naisilla oli miehiä useammin niin terveydellisiä kuin eettisiä ruokavaliota.

Nykyajan Kultakutri ei niin vain maistaisi kolmen karhun puurokupeista. Hän haluaisi ensin varmistua, onko puuro keitetty veteen vai maitoon, ja jos maitoon, niin millaiseen; mistä viljasta puuro on tehty, vai onko se mahdollisesti gluteenitonta; mistä ja millaisista oloista suola ja sokeri on tuotu, ovatko ne reiluja; ovatko puuron kaikki ainesosat luomua; voiko puuron ainesosat laskea lähiruoaksi?

Pohdittavaa ruoan suhteen siis riittää. Tutuille – varsinkin tytöille – sopivaa tarjottavaa pätkäilläessä tulee usein mieleen, että helpointa olisi pyytää kaikki kaverit listaamaan ruokavalioidensa kuuluvat ja kuulumattomat elintarvikkeet vaikkapa siihen alussa mainittuun ystäväkirjaan. Listasta olisi sitten helppo tarkistaa, mikä muona kellekin käy, jottei tarjoa vahingossa vääränlaista suuhunpantavaa. Ruokavaliota on niin henkilökohtainen asia, että loukkaamalla sitä loukkaa koko ihmistä.

Tutuntutu toimittaja etsi taannoin haastattelua varten verkko-yhteisö Facebookista henkilöä, jolle ruoka olisi vain ravinnon lähde. Yhtäkään ei löytynyt. Enkä ihmettele.

Heli Hämäläinen

Pienen asialla

Puoluepolitiikan jättänyt **Maria Kaisa Aula** parantaa edelleen maailmaa, vain kohde on vaihtunut. Nykyään Aula edistää lasten oikeuksia Suomen ensimmäisenä lapsiasiavaltuutettuna.

Milloin ja miksi kiinnostuit yhteiskunnallisista asioista?

Lukioaikana olin kouluneuvostossa ja NKL:n koululaistoiminnassa. Oman koulun asioiden ohella minua kiinnosti aluksi kehitysyhteistyö ja Etelä-Afrikan rotusortopolitiikan vastustaminen. Meillä oli hyvä yhteiskuntaopin opettaja. Äitini oli kunnallispolitiikassa aktiivinen, mikä varmasti vaikutti. Kotona oli puhuttu politiikkaa pienestä pitäen.

Mitkä Keskustan arvot vetoavat sinuun erityisesti?

Kohtuullisuus ja käytännöllisyys. Pieni on kaunista. Myös ihmisen arvostus ja yhteisöllisyys.

Toimit myös Keskustanuorissa. Mitä siltä ajalta on jäänyt päällimmäisenä mieleen?

Oikeastaan kaikki kaverit olivat Keskustanuorissa. Suvijuhlareisut olivat mainioita ja muun muassa Sielun veljet -yhtyeen näin ensimmäistä kertaa siellä. Samalla oli maailman parantamisen hinku voimakas. Ympäristö asioista puhuttiin paljon.

Mistä syistä jäit puoluepolitiikan?

Aikansa kutakin. Halusin muuttaa elämäntyyliä ja antaa tilaa uudelle, koska siinä työssä meni 7/24 tuntia.

Mikä on paras muistosi puoluepolitiikasta?

Se oli vasta jotain kun Paavo Väyrynen saatiin vuonna 1981 Turussa puolueen johtoon. Olin silloin 19-vuotias ja nyt olen 48 vuotta. Elämyksiä ovat olleet siis suuret puoluekokoukset. Eduskunnasta paras muisto on se, kun viidennen ydinvoimalan rakentaminen kaatui äänestyksessä 1990-luvun alussa. Mieleen on jäänyt myös innokas ohjelmatyö puolueessa 1990-luvun lopulla Esko Ahon kanssa, työreformi mukaan lukien.

Entä karvain?

No hard feelings. En saa mieleeni mitään tässä mielessä mainitsemisen arvoista.

Mitkä ovat urasi ratkaisevimmat hetket?

Se, että ylipäätään lähdin eduskuntavaaliehdokkaaksi vuonna 1991 ja tulin valituksi. Toki myös se kun hävisin täpärästi Keskustan sijaisspuheenjohtajavaalin Anneli Jäätteenmäelle Kuopion kokouksessa.

Nimi:
Ammatti:
Syntymäaika:
Muuta:

Maria Kaisa Aula
Lapsiasiavaltuutettu
1962 Tervolassa
Kansanedustaja 1991-2003,
Pääministerin poliittinen
erityisavustaja 1993-1994,
Keskustan varapuheenjohtaja 1994-2002,
Pääministerin erityisavustaja 2003-2005,
Lapsiasiavaltuutettu 2005-

Ovatko toimintatapasi tai mielipiteesi muuttuneet urasi varrella?

Kannanotot ovat pyöristyneet. Olin nuorena jyrkempi ja radikaalimpi. Osaan nyt suostutella diplomaattisemmin. Olen kyllä edelleen varsin periaatteellinen ja vahvatahtoinen. Eli teen enkä meinaa.

Mikä on ollut tärkein ohjenuorasi työelämässä?

Mikään ei ole mahdotonta ja aina on toivoa. Ajattelen myönteisesti.

Millaisia luonteenpiirteitä korkealta virkamieheltä vaaditaan?

Ehkei se niinkään ole luonteesta kiinni. Tässä asemassa vaaditaan puoleettomuutta ja itsenäisyyttä.

Haluatko työskennellä yhteiskunnallisten asioiden parissa samoista syistä kuin urasi alussa?

Kyllä. Olen edelleen maailmanparannustehtävissä.

Minkä uraohjeen antaisit keskustanuorelle?

Ajattele itse ja paljon.

Teksti: Tiina Juujärvi

Piirien yhteystiedot

Suomen Keskustanuoret ry

Apollonkatu 11 a
00100 Helsinki
puh: 09-751 44250
fax: 09-751 44255
info@keskustanuoret.fi
www.keskustanuoret.fi

Etelä-Karjalan Keskustanuoret

Valtakatu 54
53100 Lappeenranta
puh: 05-4512438, 050-430 6880
fax: 05-4156105
etela-karjala@keskustanuoret.fi

Etelä-Pohjanmaan Keskustanuoret

Keskuskatu 11 a
60100 Seinäjoki
puh: 06-223 3323
fax: 06-2233330
etela-pohjanmaa@keskustanuoret.fi

Etelä-Savon Keskustanuoret

Yrjönkatu 5
50100 Mikkeli
puh: 050-435 8040
etela-savo@keskustanuoret.fi

Helsingin Keskustanuoret

Apollonkatu 11 a
00100 Helsinki
puh: 09-75144361
fax: 09-7514 4255
helsinki@keskustanuoret.fi

Hämeen Keskustanuoret

Kaivokatu 20 A 2
13100 Hämeenlinna
puh: 044-3300 751
hame@keskustanuoret.fi

Itä-Savon Keskustanuoret

Tottinkatu 15
57130 Savonlinna
puh: 050-435 8040
fax: 015-5355373
ita-savo@keskustanuoret.fi

Kainuun Keskustanuoret

Kauppakatu 26 A / 2. krs
87100 Kajaani
puh: 040-8289147
fax: 08-6121148
kainuu@keskustanuoret.fi

Keski-Pohjanmaan Keskustanuoret

Isokatu 2
67100 Kokkola
puh: 040-7769 338
fax: 06-8314 993
keski-pohjanmaa@keskustanuoret.fi

Keski-Suomen Keskustanuoret

Cygnaeuksenkatu 12 B 16
40100 Jyväskylä
puh: 014-214997, 040-7210636
fax: 014-214 448
keski-suomi@keskustanuoret.fi

Kymenlaakson Keskustanuoret

Kivimiehenkatu 7 as 12
45100 Kouvola
puh: 05-3752174, 040-831 8972
fax: 05-3752530
kymenlaakso@keskustanuoret.fi

Lapin Keskustanuoret

Kansankatu 12 A 4
96100 Rovaniemi
puh: 040-579 2056
fax: 016-313358
lappi@keskustanuoret.fi

Pirkanmaan Keskustanuoret

Näsilinnankatu 23 A 1
33210 Tampere
puh: 03-2234720, 040-735 9316
fax: 03-226029
pirkanmaa@keskustanuoret.fi

Pohjois-Karjalan Keskustanuoret

Siltakatu 22
80100 Joensuu
puh: 040-589 0017
pohjois-karjala@keskustanuoret.fi

Pohjois-Pohjanmaan Keskustanuoret

Koulukatu 31 A 2
90100 Oulu
puh: 08-5711740, 040-591 9006
fax: 08-5711790

Pohjois-Savon Keskustanuoret

Suokatu 31
70110 Kuopio
puh: 017 369 9601, 044- 369 9601
fax: 017 369 9611
kuopio@keskustanuoret.fi

Satakunnan Keskustanuoret

Itäpuisto 9
28100 Pori
puh: 02-6336184, 044-5480038
fax: 02-6335599
satakunta@keskustanuoret.fi

Uudenmaan Keskustanuoret

Apollonkatu 11 A
00100 Helsinki
puh: 09-75144 363, 044-7514363
uusimaa@keskustanuoret.fi

Varsinais-Suomen Keskustanuoret

Linnankatu 21 B 35
20100 Turku
gsm: 044-532 2332
puh: 02-2322332
fax: 02-2312036
varsinais-suomi@keskustanuoret.fi

Ylä-Savon keskustanuoret

Riistakatu 15
74100 Iisalmi
puh: 017-825888
gsm: 050-560 2628
fax: 017-817373
yla-savo@keskustanuoret.fi

Kansalainen, medborgare!

Oletko tyytymätön kirjoituslustaan mielipiteidesi levittäjänä? Tule avustajaksemme!
Tarjoamme mahdollisuuden pelastaa maailma ja tehdä vaikutus äitiisi.

Nuori Keskusta -lehden avustajahaku on käynnissä. Lähetä juttunäyte päätoimittajalle
osoitteeseen Paatoimittaja@keskustanuoret.fi ja kerro vähän itsestäsi.

**palmusen
pahat**

Turkulaisen visakonkari Lauri Palmusen kiperät kysymykset pistävät pääkopan aivonystyrät liikkeelle.

1. Kuinka monta siltaa kulkee maailman pisimmän joen Amazonin yli?
2. Mikä on olympiahistorian menestynein maa asukaslukuun suhteutettuna? Kyseinen valtio on voittanut yhden kultamitalin 16 000 asukasta kohti ja yhden mitalin 3600 asukasta kohti.
3. Minkä maalaista viiniä on Lindemans?
4. Rovaniemestä tuli kaupunki vuonna 1960. Mikä oli Suomen pohjoisin kaupunki ennen Rovaniemen kaupungiksi tuloa?
5. Missä maassa Suomen ulkopuolella opiskelee eniten suomalaisopiskelijoita? Kyseisessä maassa opiskelevia oli viime vuonna 1462 (opintotuen saajia).
6. Mikä kuvitteellinen kylä on ruotsiksi Bemböle? – Kysymyksessä on fiktiivinen suomalainen/suomenruotsalainen kylä.
7. Jääkiekkoliijat jotka ovat voittaneet olympiakultaa, maailmanmestaruuden ja Stanley Cupin (NHL) muodostavan "kolmen kullan kerhon". Heitä on kaikkiaan 23. Minkä maalaisia jääkiekkoliijoita tässä ryhmässä on eniten?
8. Suomesta on valittu Euroopan parlamenttiin 13 jäsentä. Kuinka monta heistä on naisia?
9. John Houstonin elokuva Sopeutumattomat (1961) jäi kahden legendaarisen näyttelijän viimeiseksi elokuvaksi. Kuka naisnäyttelijä ja kuka miesnäyttelijä?
10. Suomesta on 2000-luvulla valittu Eurovision laulukilpailuun kaksi suomen kielellä esitettyä kappaletta. Mitkä ovat esittäjät ja mitkä kappaleet?

1. Ei ainuttakaan. – Tietokilpailuharrastajille tärkeä tieto, aikaisemmin Niillä on pidetty maailman pisimpänä jökona (6650 km). Uusimpien mittausten mukaan pinsin joki on Amazon, 6800 km.
2. Liechtenstein (32 000 asukasta). Jos liittävät oita ei oteta lukuun niin paras on Norja.
3. australialaista
4. Tornio
5. Iso-Britanniassa. Toksi ennen Ruotsissa (836) ja kolmanneksi ennen Virossa (465).
6. Holmölä
7. Ruotsalaisia (9). Kanadalaisia ja venäläisiä on kumpiakin 6 ja tsekkejä 2.
8. kahdeksan (Essayah, Hassi, Hautala, Jaakon-saari, Jäätteenmäki, Korhola, Manner, Pietikäinen)
9. Marilyn Monroe, Clark Gable
10. Teräsbetoni Missä miehet ratsastaa (2008), Kuninkuuskajaajat Työki eillä (2010)

k o h t a a m o

keskustele

vaikuta

tiedä

kohtaa

kohtaamo.net

**Keskusta-
nuoret
maksavat
postimaksun**

**Keskustanuoret
Tunnus 5005576
00003 Vastauslähetytys**

Kyllä!

- Haluan tietoa Keskustanuorista
- Haluan liittyä jäseneksi Keskustanuoriin
- Haluan ilmaisen näytenumeron Nuori Keskusta -lehestä

Nimi.....
Lähiosoite.....
Postinumero ja postitoimipaikka.....
Sähköposti.....
syntymävuosi.....
Allekirjoitus.....

**Voit täyttää lomakkeen myös osoitteessa
www.keskustanuoret.fi**

VOITA TONNI

Surffaa Verkkoapilan kotisivuille ja hae vastaus kilpailukysymykseen! Voit voittoa 1000 euron matkalahjakortin.

Klikkaa osoitteeseen www.verkkoapila.fi, josta löydät vastauksen kysymykseen:

Minkä pysyvän otsakkeen alta löydät Verkkoapilan päivän tärkeimmät jutut?

Lähetä vastauksesi ja täydelliset yhteystietosi (nimi, osoite, puhelinnumero ja sähköposti) joko sähköpostiin palaute@verkkoapila.fi tai postikortilla osoitteeseen: Verkkoapila, Apollonkatu 11 A, 00100 Helsinki.

Matkalahjakortti arvotaan 10.6.2010.

Uutisia. Mielenpitoita. Näkökulmia.
Klikkaa

www.VERKKOAPILA.fi

